

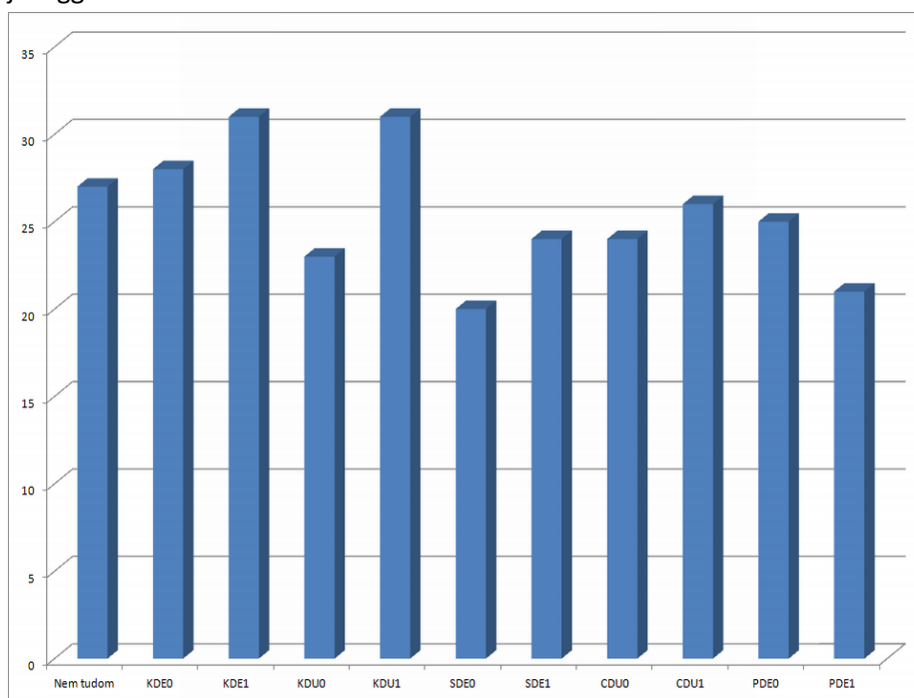
Mérés Laboratórium 1. kérdőív, 2011. ősz

Először is köszönöm mindenkinek, aki kitöltötte a kérdőívet, a 280 kitöltő rekord gyanús. Annak is nagyon örültem, hogy a szöveges megjegyzések száma is nagyon magas volt (és nem csak a 2 kreditről esett szó ☺).

A válaszokat szokás szerint grafikonok formájában mellékelem – általában kurzusonkénti bontásban az átlagokat feltüntetve. Néhány esetben a válaszok eloszlása talán érdekesebb, ilyenkor hisztogram formájában látjátok az eredményeket.

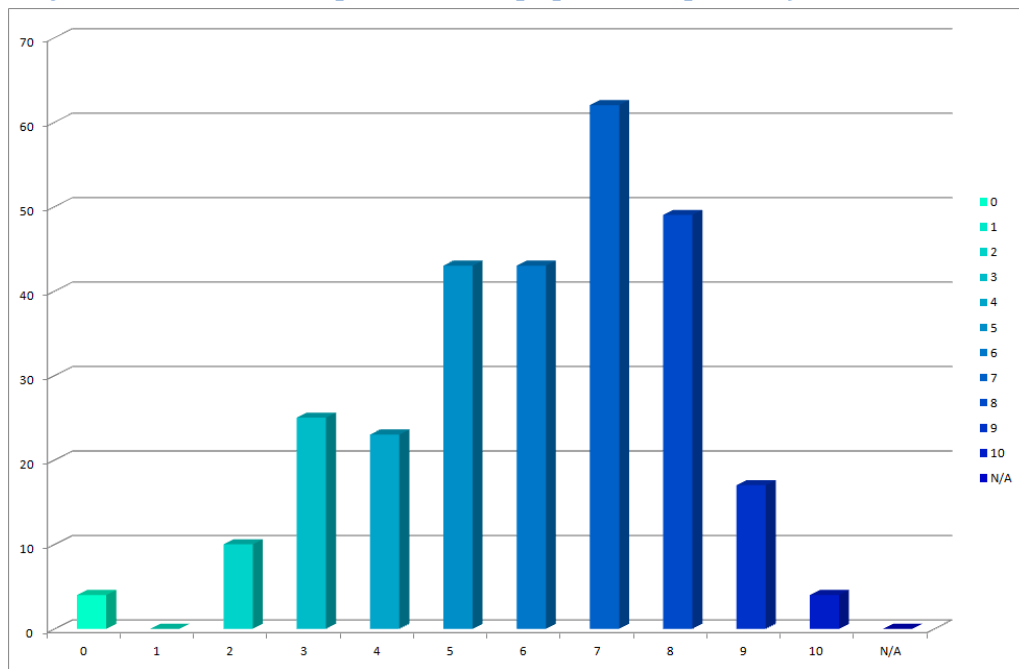
Ha valaki a grafikonok/kommentek láttán késztetést érez a további diskurzusra, akkor erre természetesen nyitott vagyok – közérdekű esetben javasolnám a félévben úgymint téli-tavaszi álmat alvó meres1 levlistát, de természetesen lehet email-t küldeni nekem is.

Tájékoztató jelleggel a kitöltők száma kurzusonként:

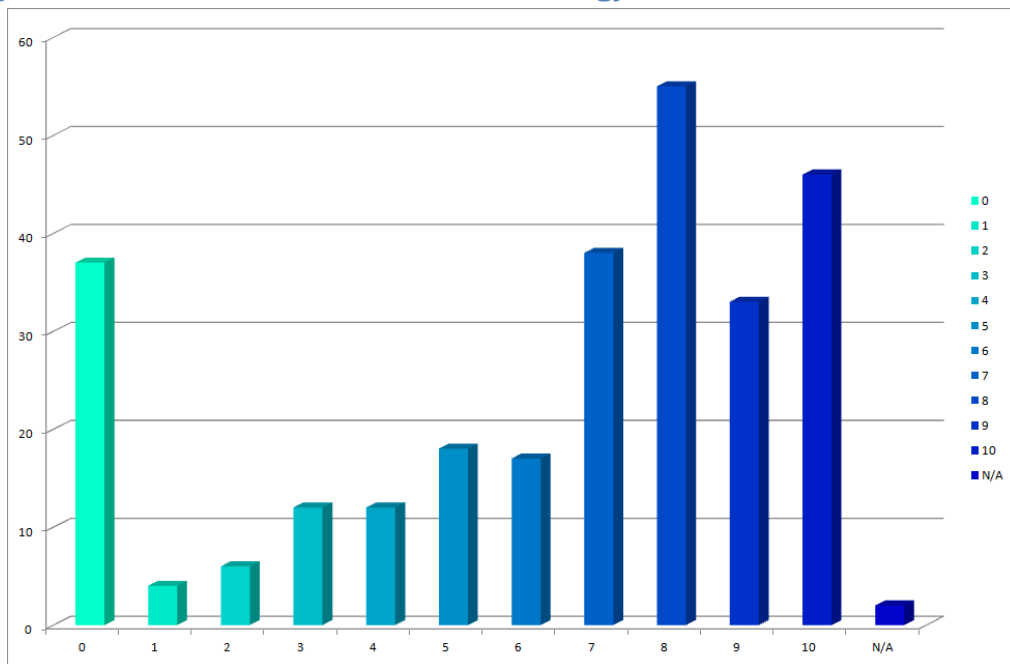

Az első oszlop annyira nem tett boldoggá (ez volt az alapértelmezett válasz), de túl sok hozzáfűznivalóm nincs. Legfeljebb annyi, hogy a felkészülési anyagokat remélem, azért nagyobb odafigyeléssel olvassátok ☺.

1. Előképzettség: Mennyire emlékszel a Digitális Technikából tanultakra? (0: semennyire, 10: terveztem processzort papíron, kapukból)

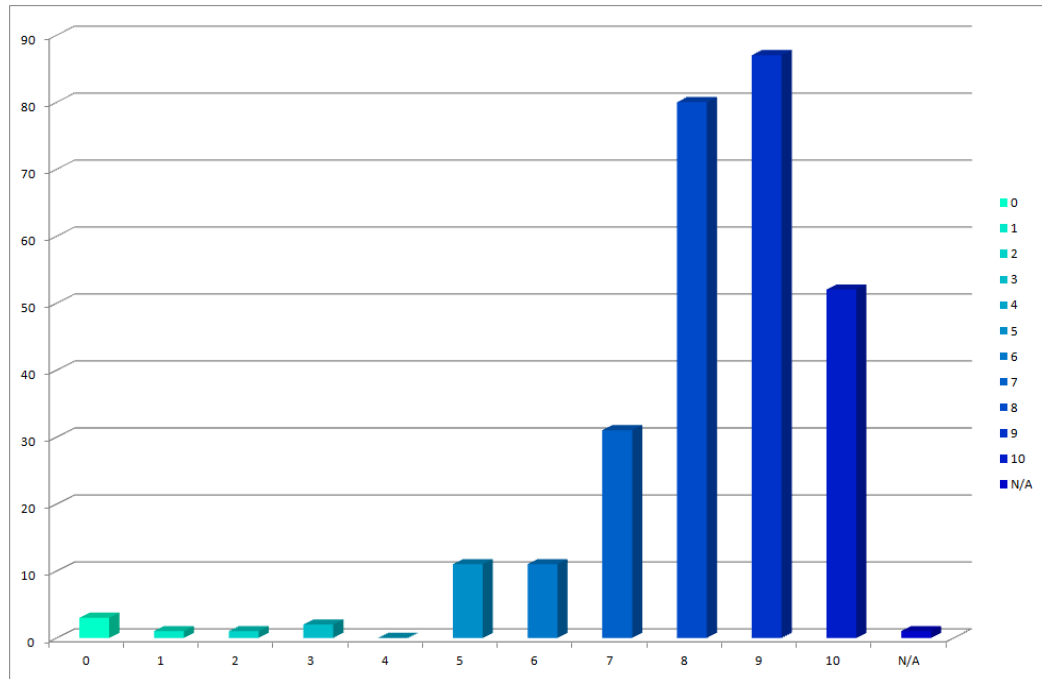

2. 0. mérés: A Verilog előadás megítélése: 1: pocsék, teljesen felesleges volt végülni, 10: hasznos volt, 0: nem tudtam, hogy van

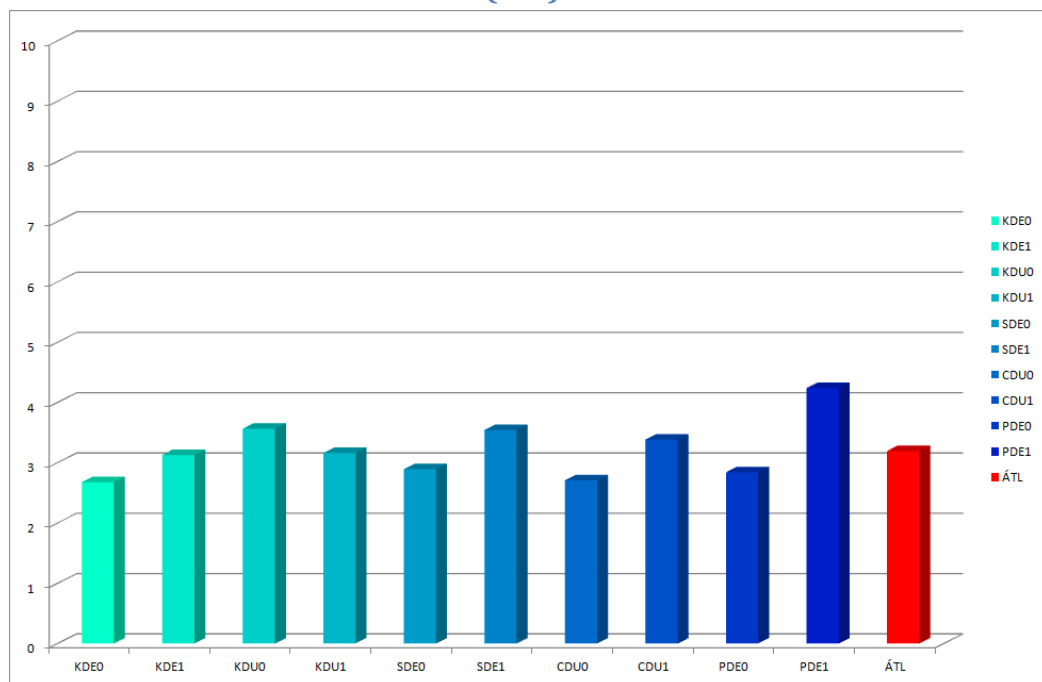
Átlag: 7,3 – fogjuk rá, hogy ok. Kicsit sok a 0-s válasz, azaz sokan nem tudtak róla – bár a tárgy honlapon szerepelt, ezek szerint jogos a megjegyzés, miszerint küldhettem volna neptun üzenetet.

3. 0. mérés: A Verilog anyagok (PPT és PDF) minősége: 0: pocsék, 10: tökéletes

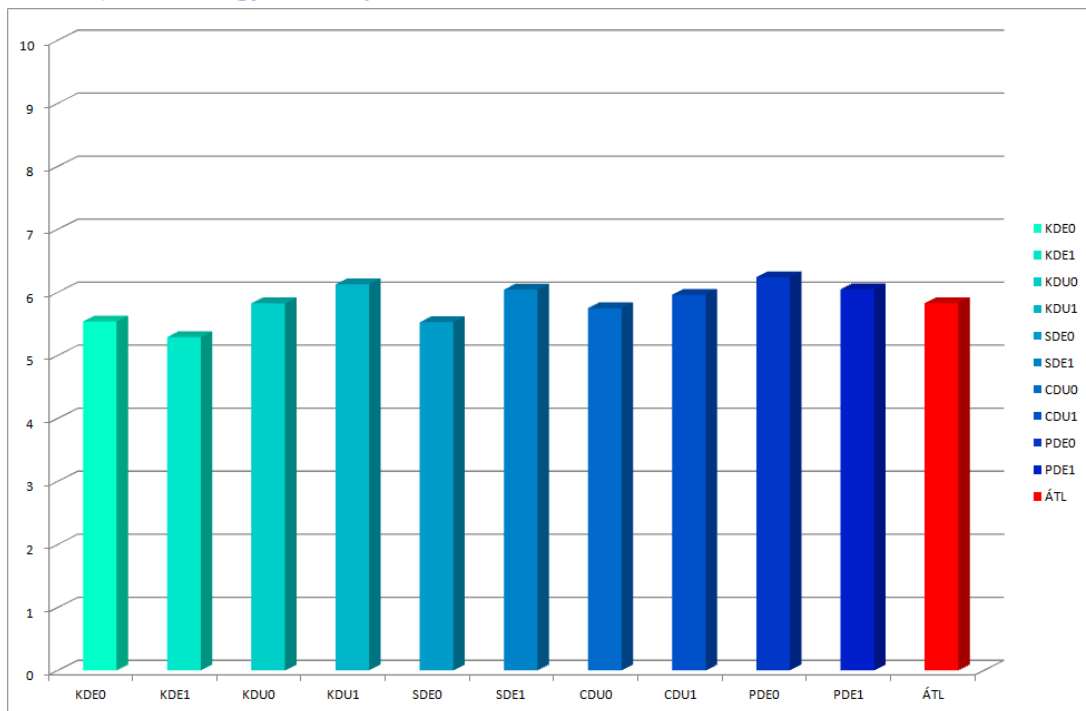
Átlag: 8,3, ez rendben van. Kommentben is viszonylag sokan elégedettségüknek adtak hangot az elérhető jegyzetekkel kapcsolatban.

4. 1. mérés: Felkészülésre fordított idő (óra)

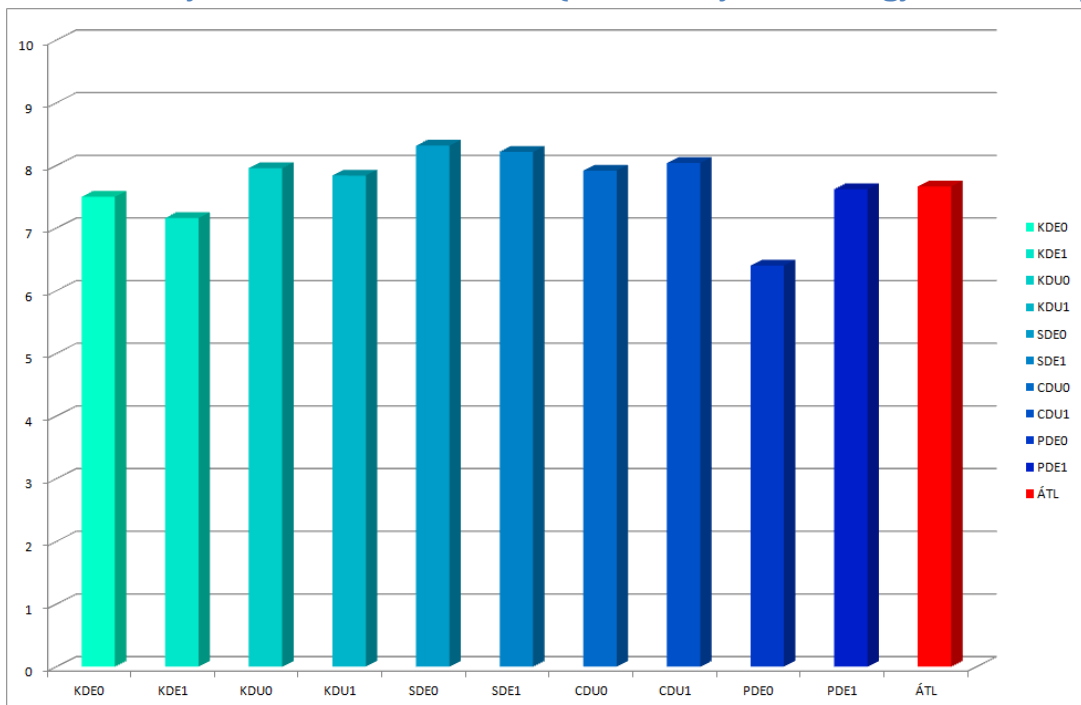
Mint majd látni fogjátok, az összes hasonló kérdésre 3 körüli átlag jön ki. Valaki megjegyezte, hogy a félév végén már nem nagyon emlékszik rá, hogy mennyit készült – ez jogos, de az a tapasztalat, hogy a félév közben kitöltendő kérdőívekre töredék válasz érkezik. Nem baj, lentebb én majd lelkesen számolok ezekkel az időkkel 😊.

5. 1. mérés: Az elvégzendő feladatok mennyisége mennyire megfelelő? (0: nagyon kevés, 5: jó, 10: nagyon sok)

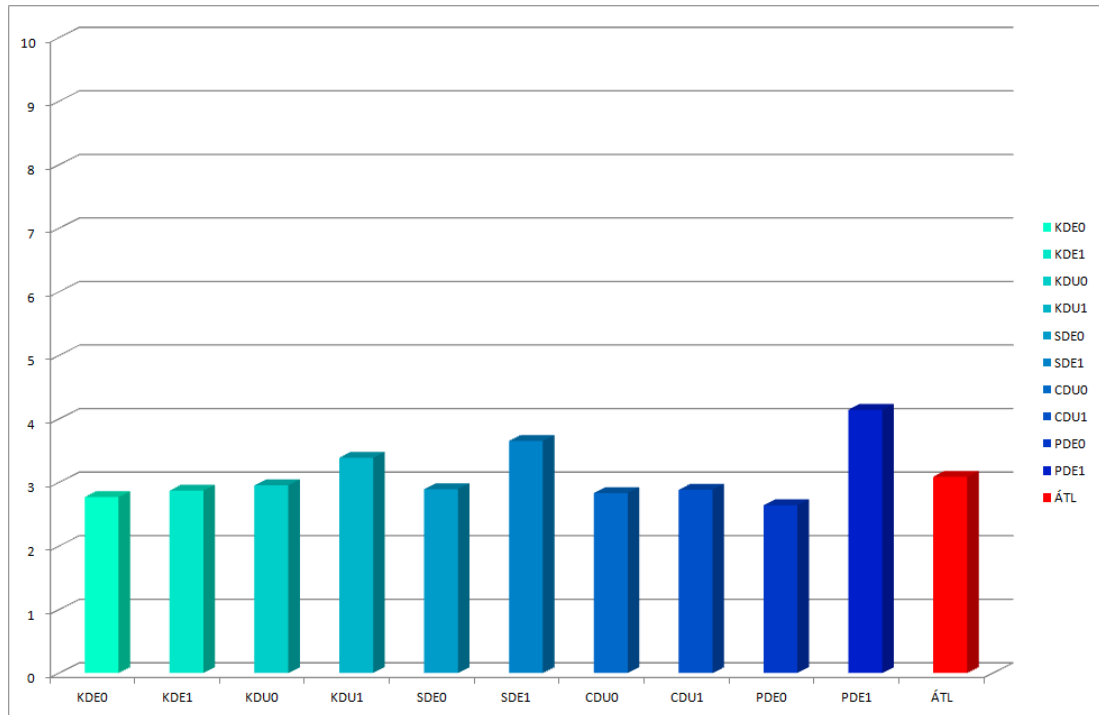
Tavaly is ilyesmi volt, rendben is vagyunk.

6. 1. mérés: Mennyire hasznos ez a mérés? (0: semennyire, 10: nagyon hasznos)

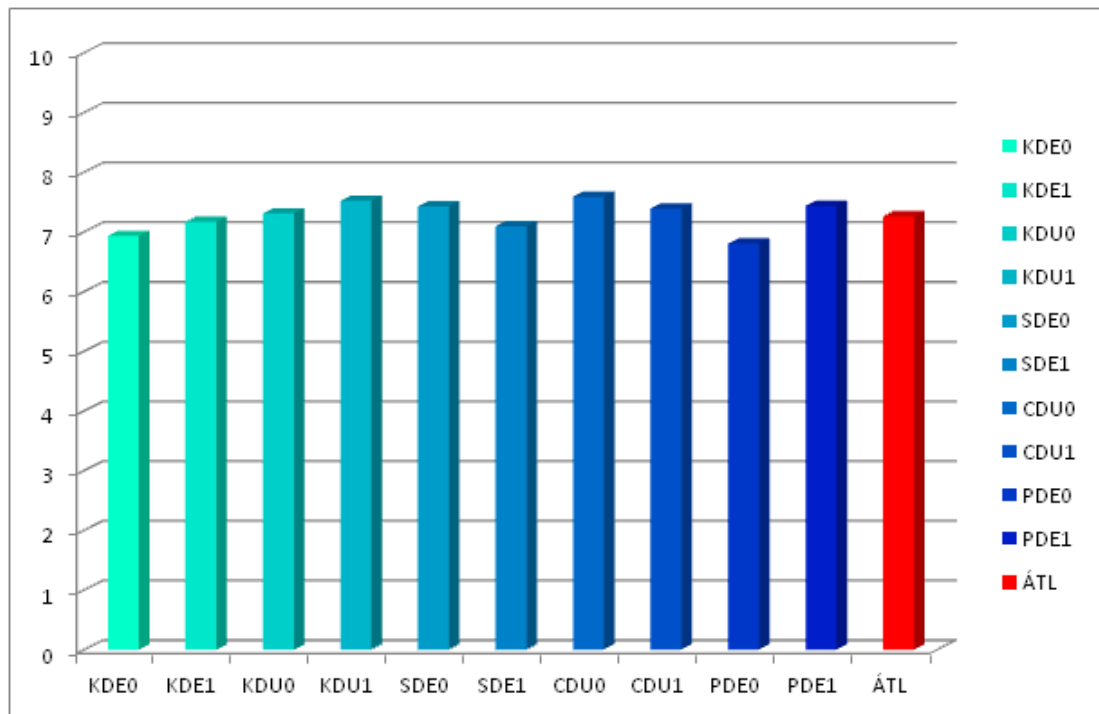
Hangányit jobb, mint tavaly, egyébként meg teljesen rendben van. Az egyetlen negatívabb minősítés okát meg ismerem, ez többé-kevésbé félév közben meg is oldódott.

7. 2. mérés: Felkészülésre fordított idő (óra)

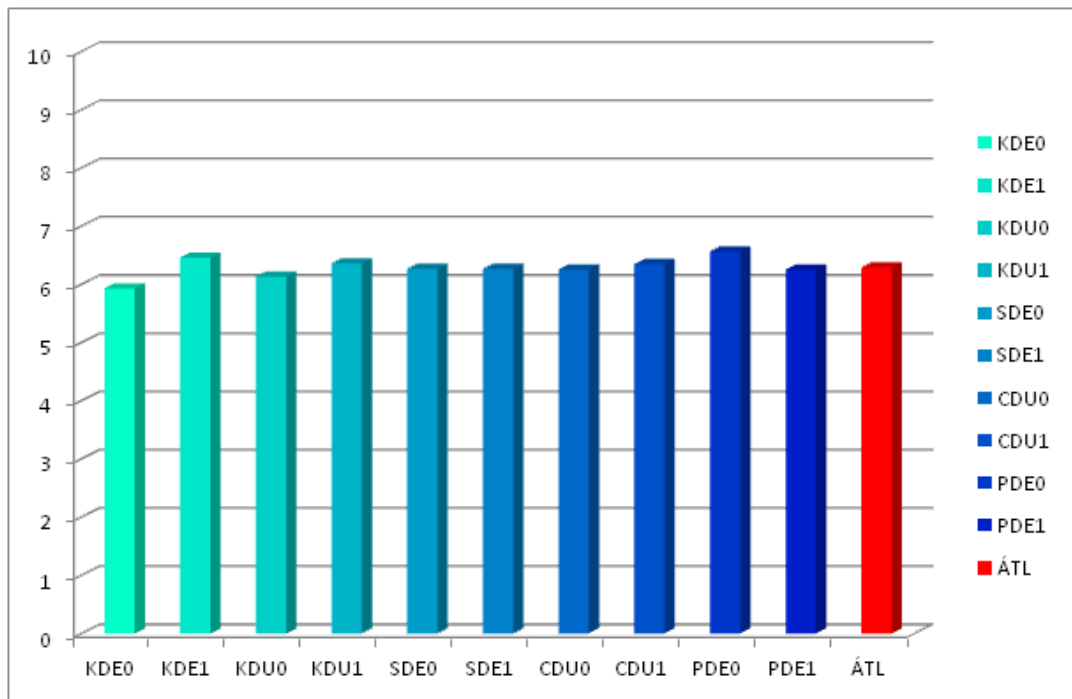
No comment.

8. 2. mérés: A mérési útmutató mennyire érthető/hasznos? (0: semennyire, 10:tökéletes)

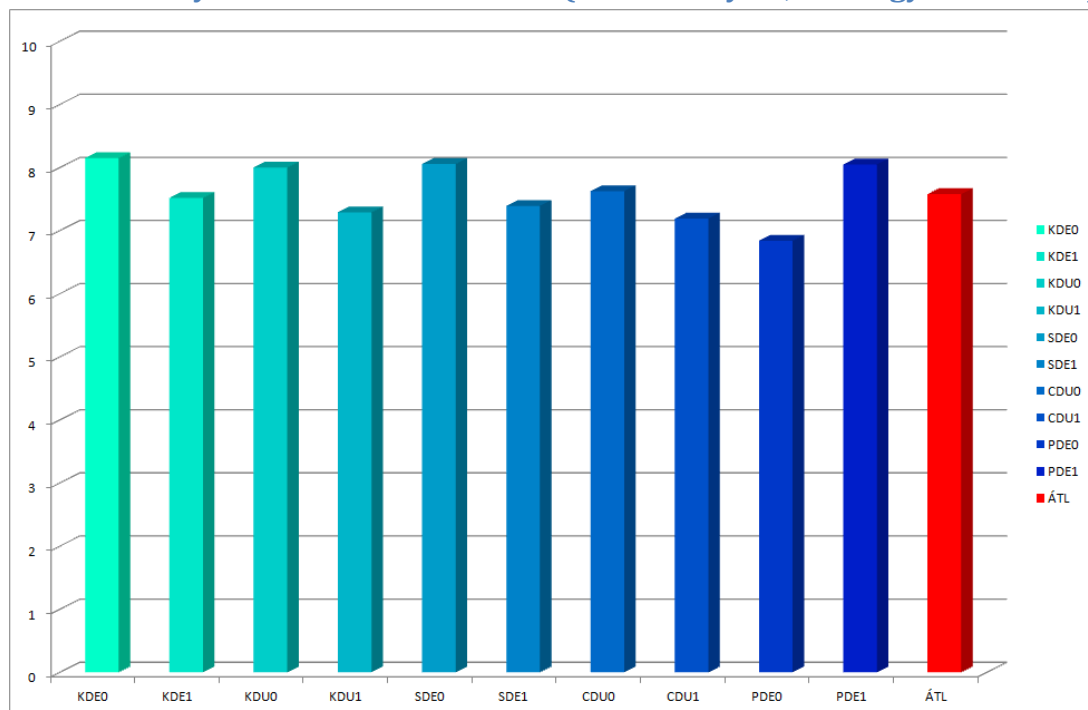
Ok.

9. 2. mérés: Az elvégzendő feladatok mennyisége mennyire megfelelő? (0: nagyon kevés, 5: jó, 10: nagyon sok)

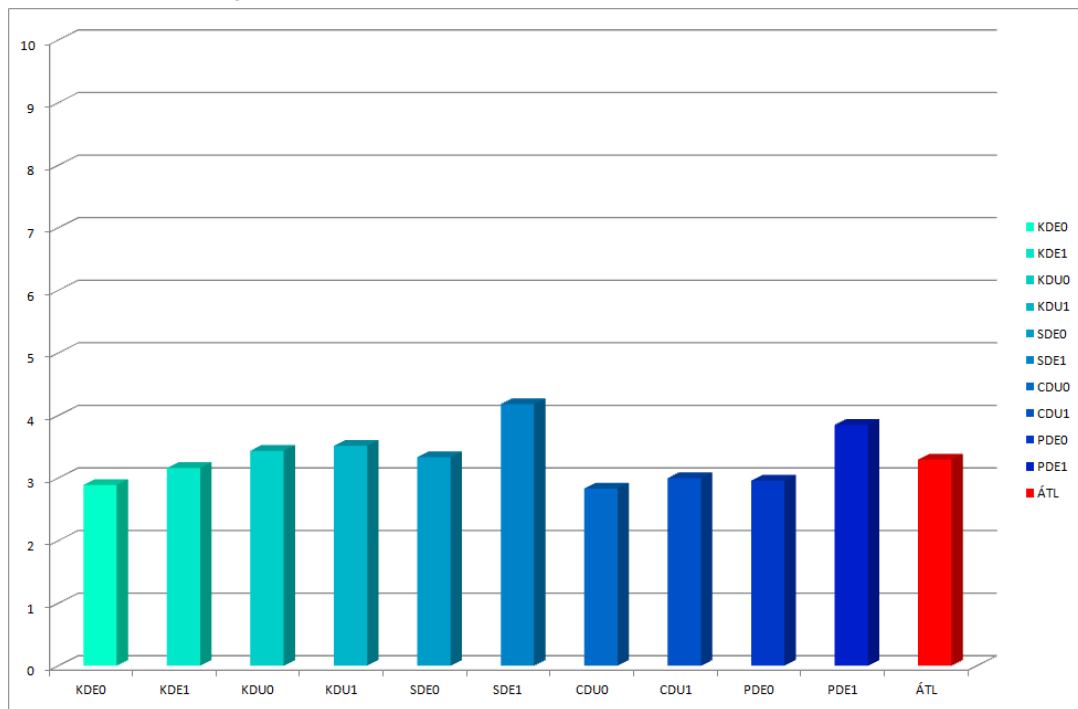
Itt sincs dráma, de ez többé-kevésbé félév közben is érezhető volt.

10.2. mérés: Mennyire hasznos ez a mérés? (0: semennyire, 10: nagyon hasznos)

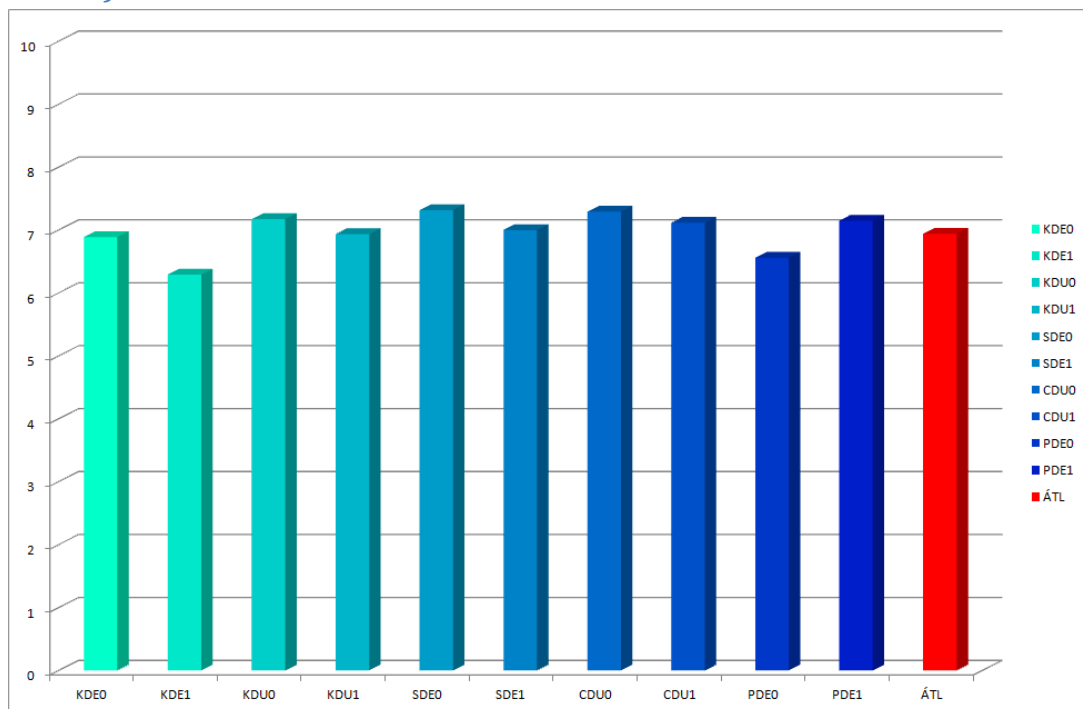
Ez is jobb lett egy picit, mint tavaly.

11.3. mérés: Felkészülésre fordított idő (óra). (Megj: a blokkvázlat készítése az 5. mérésbe számít)

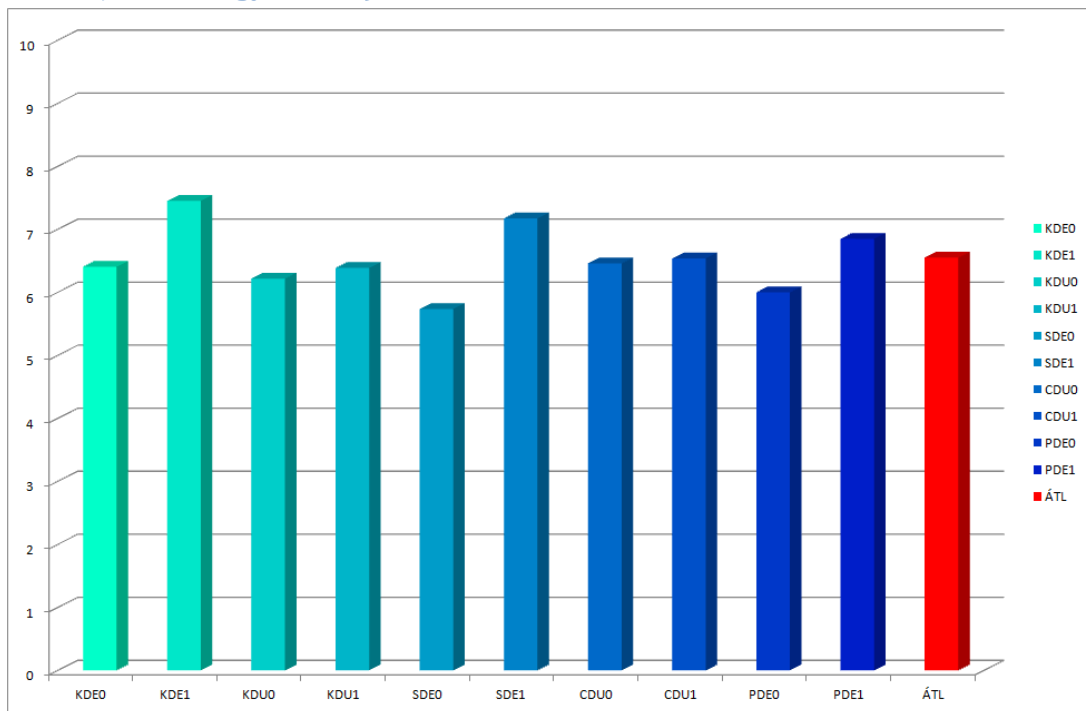
Kb. ugyanaz, mint tavaly, és szerintem még mindig kevés. Én nem hiszem, hogy ennyi idő alatt a két doksi tényleg megérthető.

12.3. mérés: A mérési útmutató mennyire érthető/hasznos? (0: semennyire, 10: tökéletes)

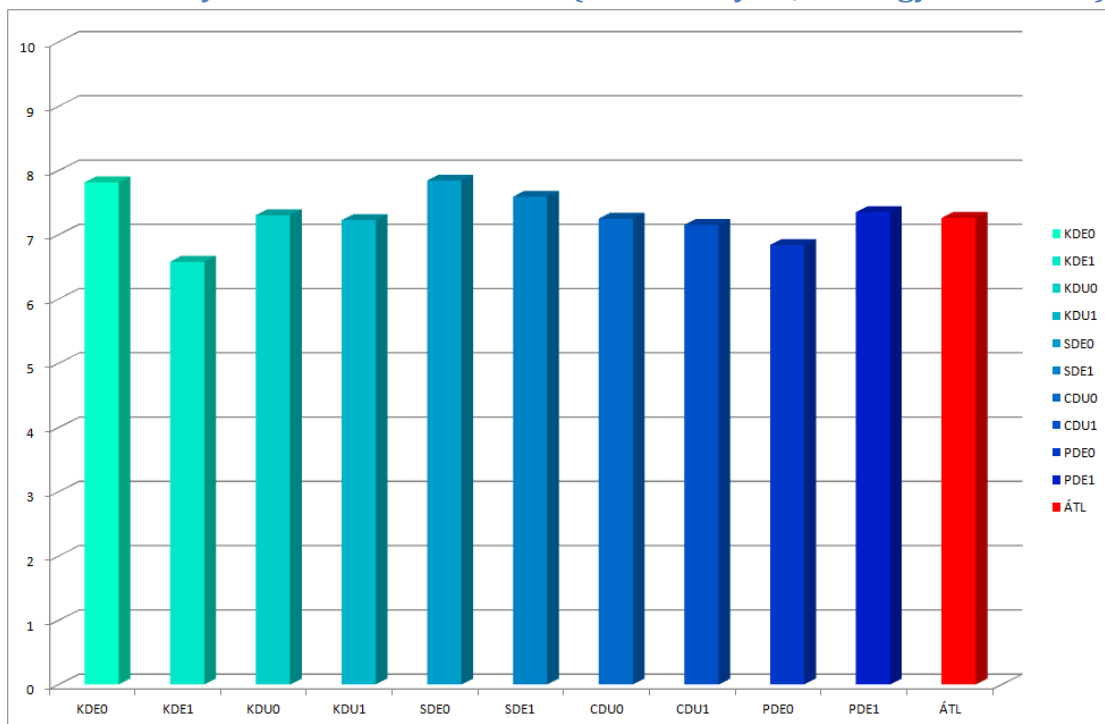
Ez határozottan jobb, mint a tavalyi eredmény, bár a doksi nem igazán változott.

13.3. mérés: Az elvégzendő feladatok mennyisége mennyire megfelelő? (1: nagyon kevés, 5: jó, 10: nagyon sok)

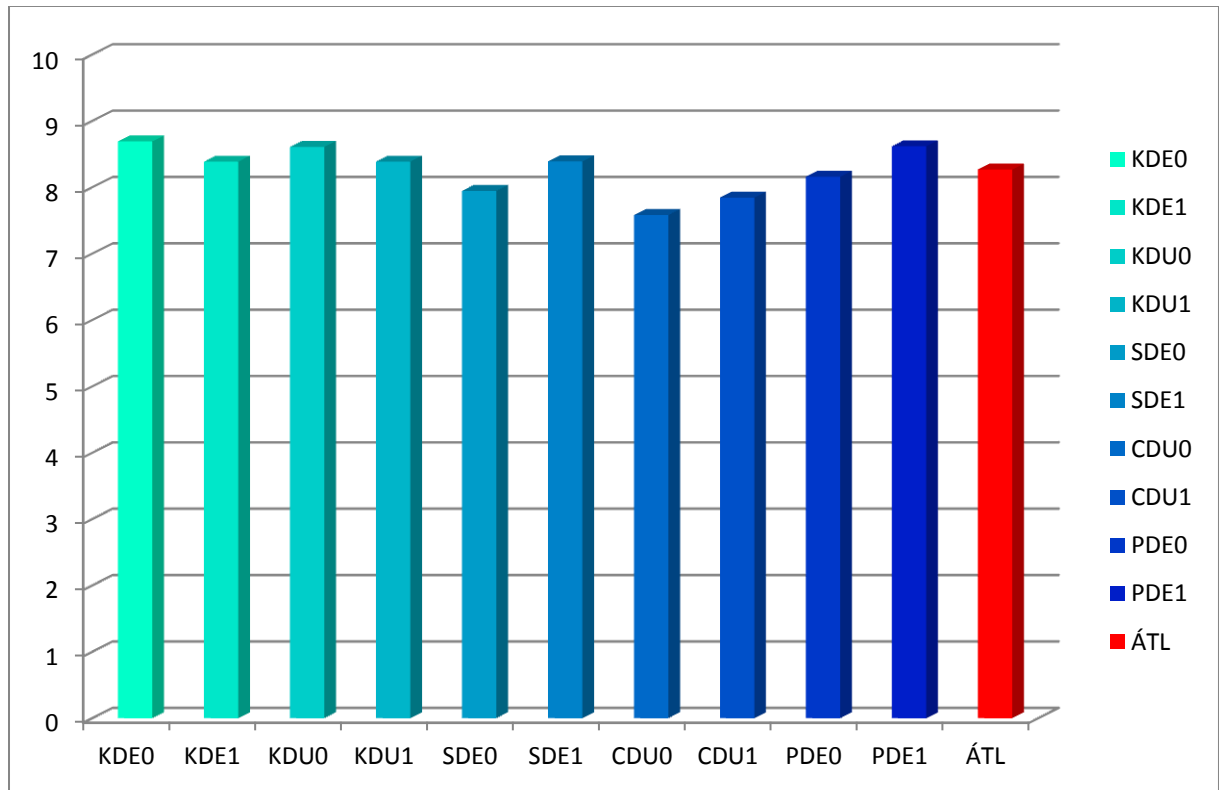
Ez egy picit rosszabb, mint a 2. mérés. Nem vagyok róla igazán meggyőződve, hogy ez tényleg az elvégzendő feladatok miatt van, inkább az a sanda gyanúm, hogy a kevés felkészülés a ludas a lassabb haladásban.

14.3. mérés: Mennyire hasznos ez a mérés? (1: semennyire, 10: nagyon hasznos)

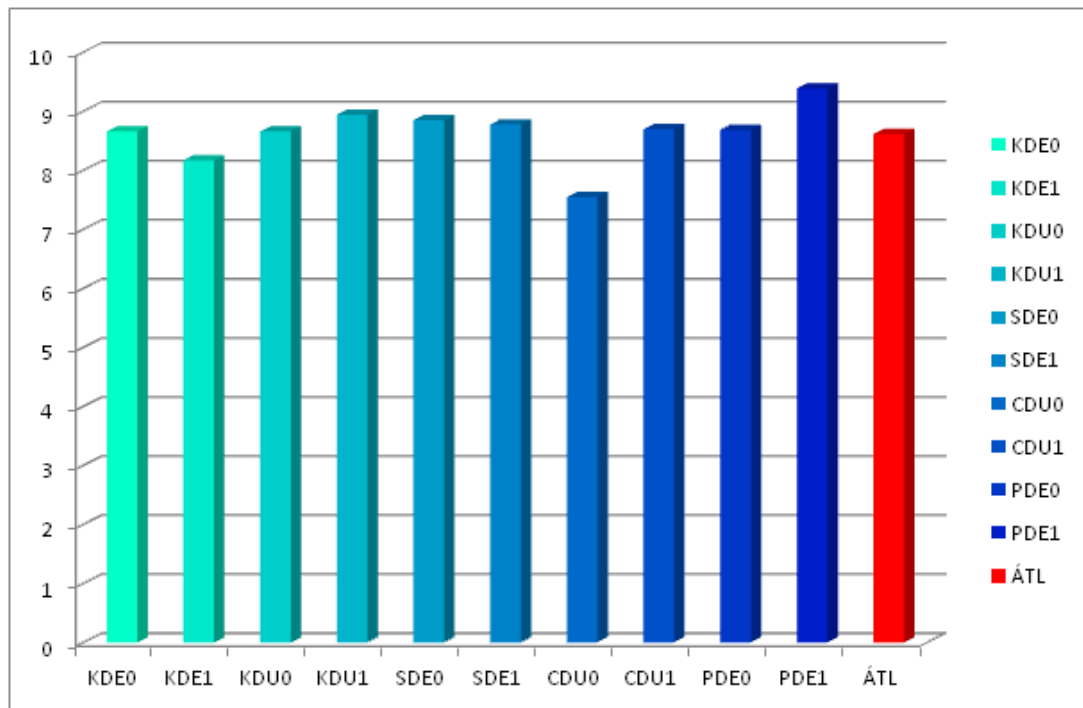
Ezzel annyira nem vagyok elégedett, nekem az a fixa ideám, hogy ez egy olyan mérés, amiből a mit-miért-hogyan csinálunk egy FPGA-ban egész jól átjöhetne – persze csak akkor, ha az ember tényleg érti, hogy mit csinál, és nem a blokkvázlatot kódolja át Verilogba. Annak kevesebb értelme van.

15.1-3. mérés: A mérésvezetők hozzáértése mennyire megfelelő? (0: fogalmuk sincs mit méretnek, 10: tökéletesen képben vannak)

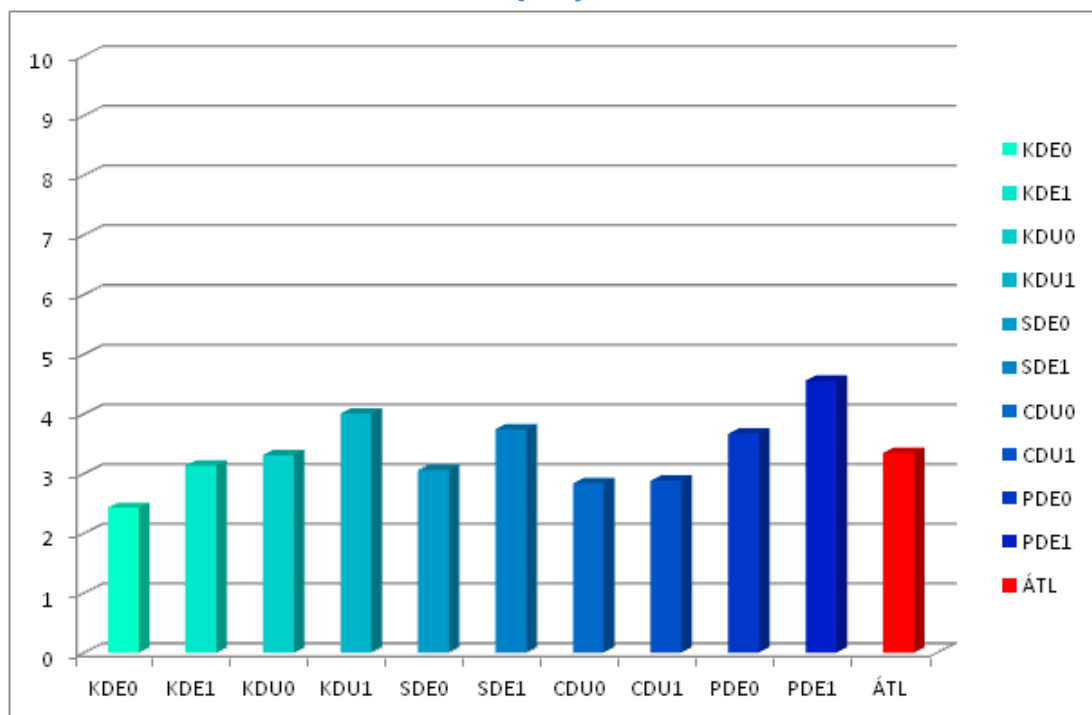
Ok.

16.1-3. mérés: A mérésvezetők hozzáállása mennyire megfelelő? (1: egyáltalán nem segítőkészek, 10: nagyon segítőkészek)

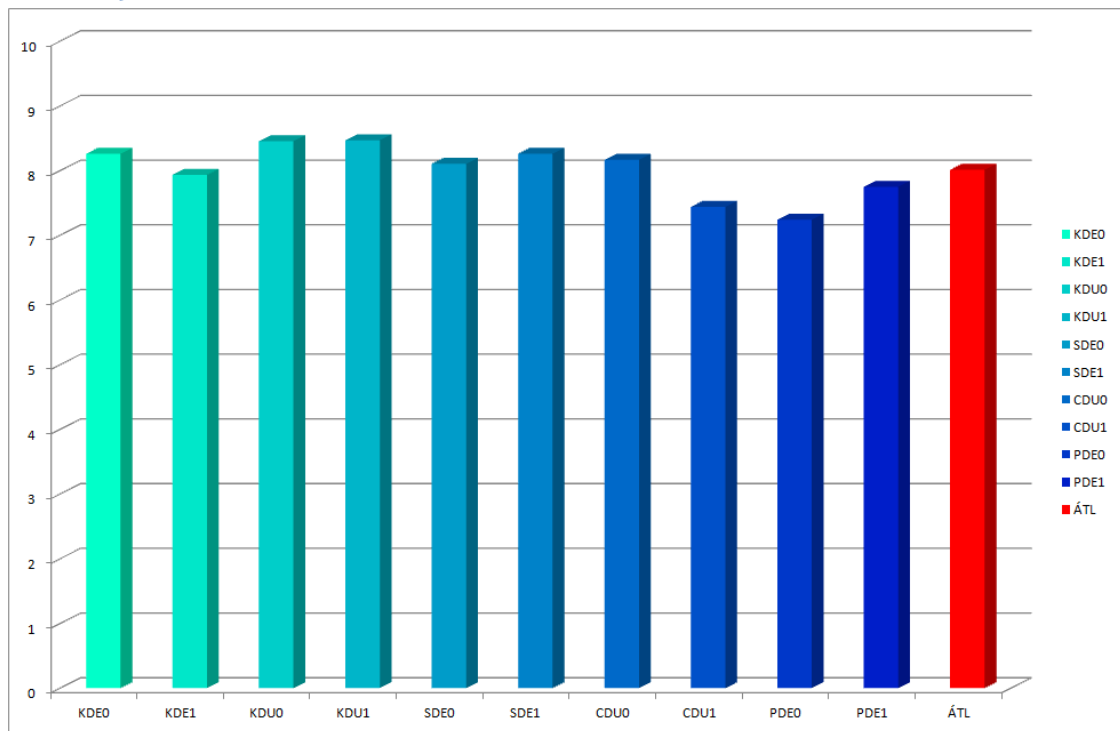
Meg ez is.

17.4. mérés: Felkészülésre fordított idő (óra)

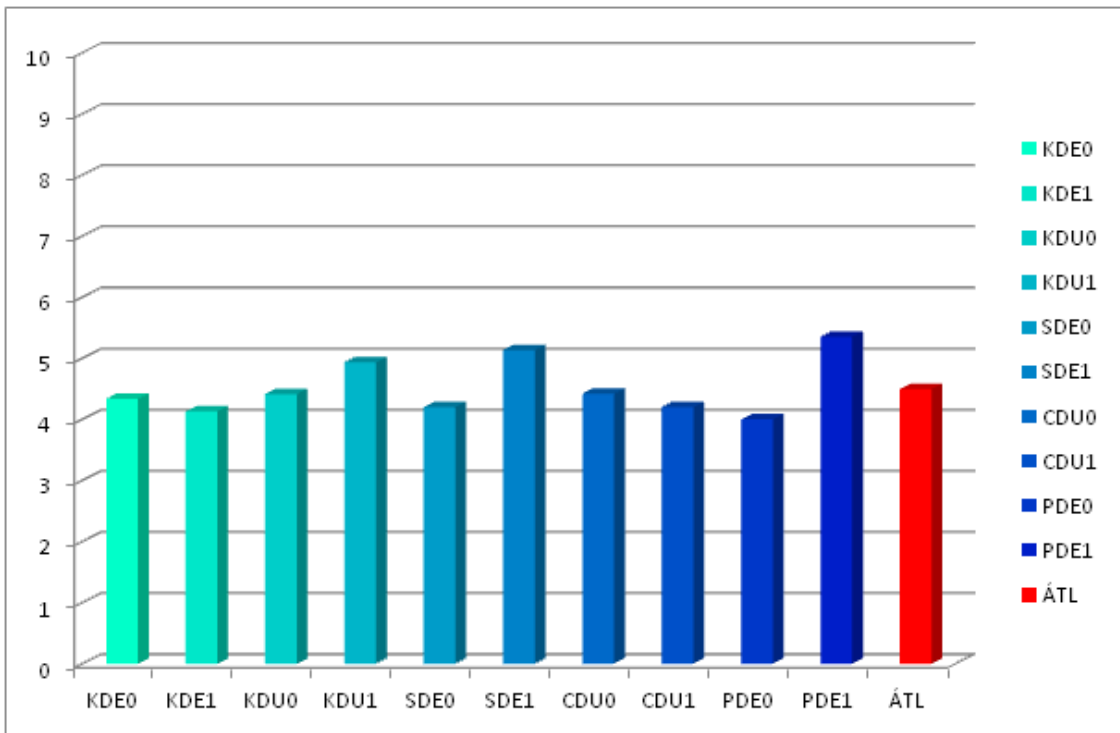
No comment.

18.4. mérés: A mérési útmutató mennyire érthető/hasznos? (1: semennyire, 10: tökéletes)

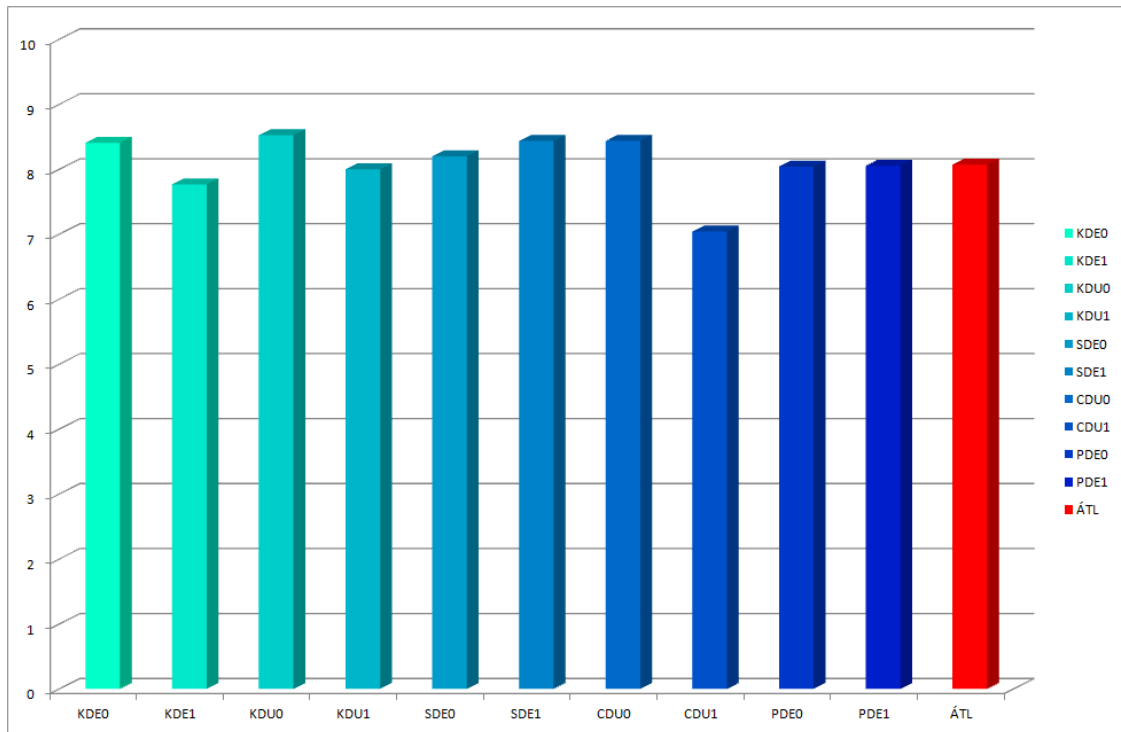
Teljesen jó.

19.4. mérés: Az elvégzendő feladatok mennyisége mennyire megfelelő? (1: nagyon kevés, 5: jó, 10: nagyon sok)

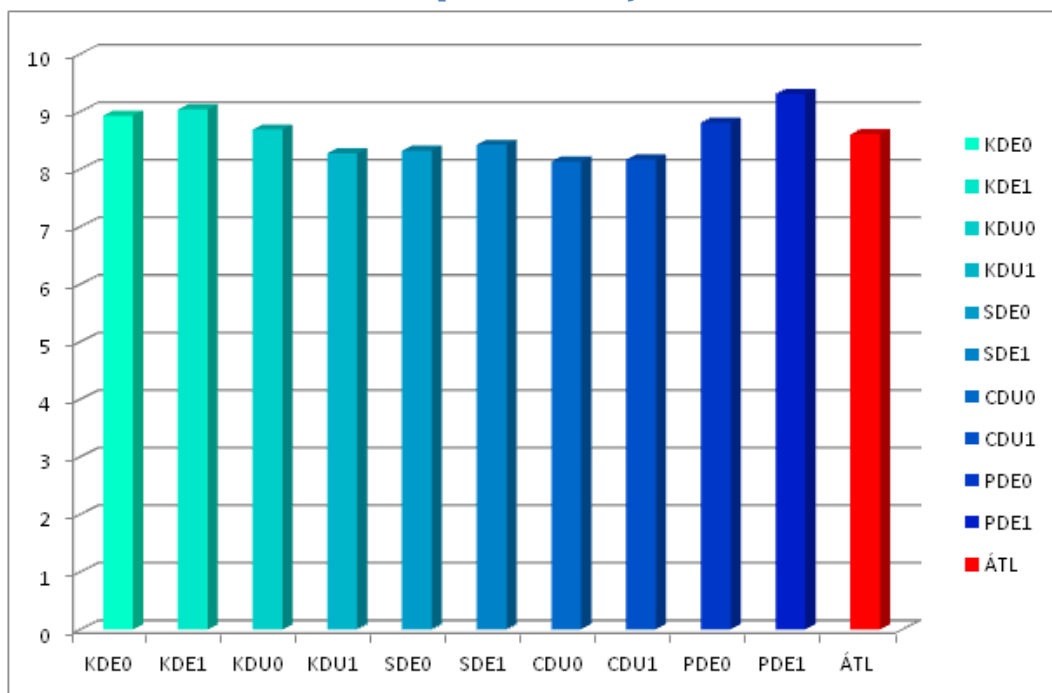
Na, ez egy picit realistább, mint a tavalyi. Tudom, hogy viszonylag hamar abszolválható, de ez belefér – legyen egy ilyen is ☺. De azért majd ide rakosgatok még analízatoros feladatokat, hogy abban is egy picit több gyakorlatotok legyen.

20.4. mérés: Mennyire hasznos ez a mérés? (1: semennyire, 10: nagyon hasznos)

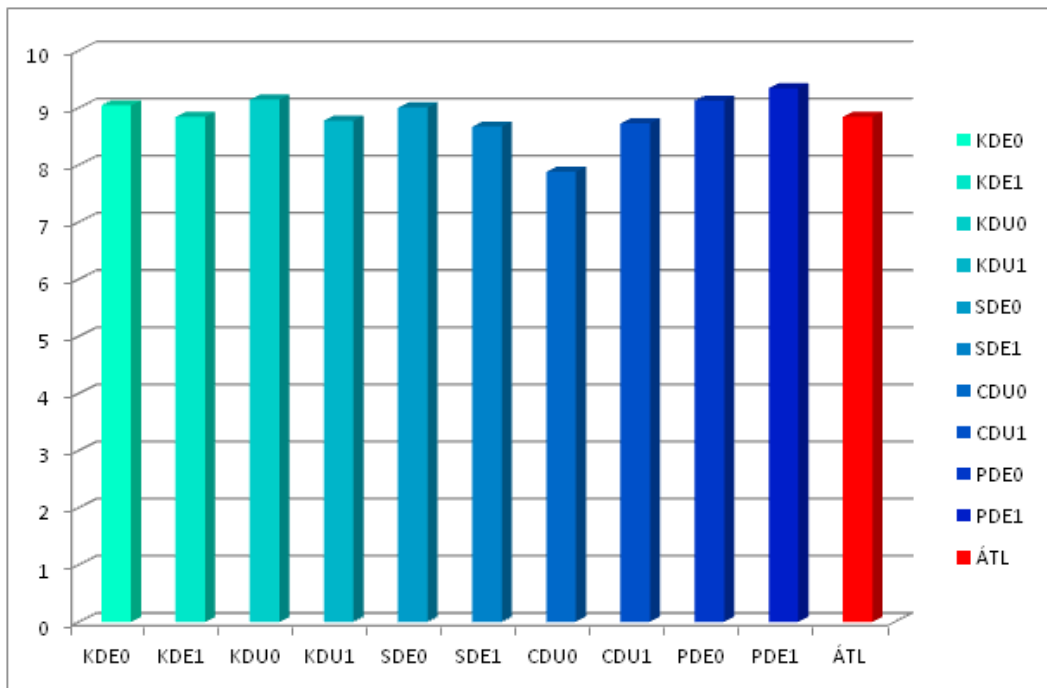
Teljesen ok.

21.4. mérés: A mérésvezetők hozzáértése mennyire megfelelő? (1: fogalmuk sincs mit méretnek, 10: tökéletesen képen vannak)

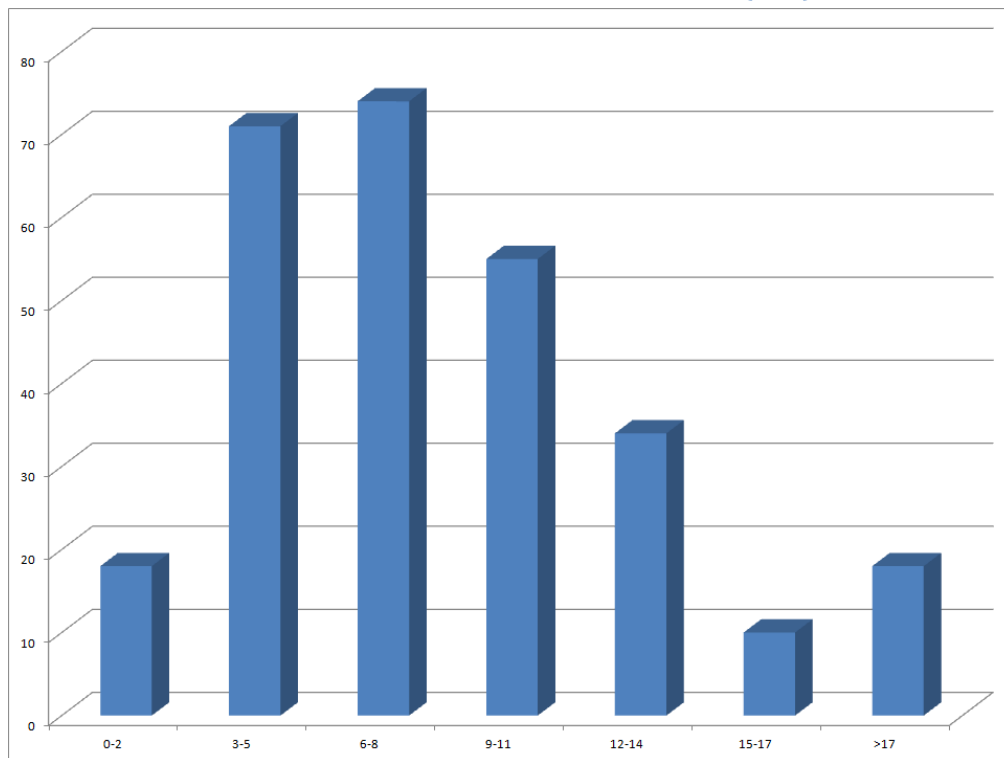
Ez is nagyon jó, külön dicséret illeti a kedd délelőtti és a pénteki bandából a 4. mérést tartókat.

22.4. mérés: A mérésvezetők hozzáállása mennyire megfelelő? (1: egyáltalán nem segítőkészek, 10: nagyon segítőkészek)

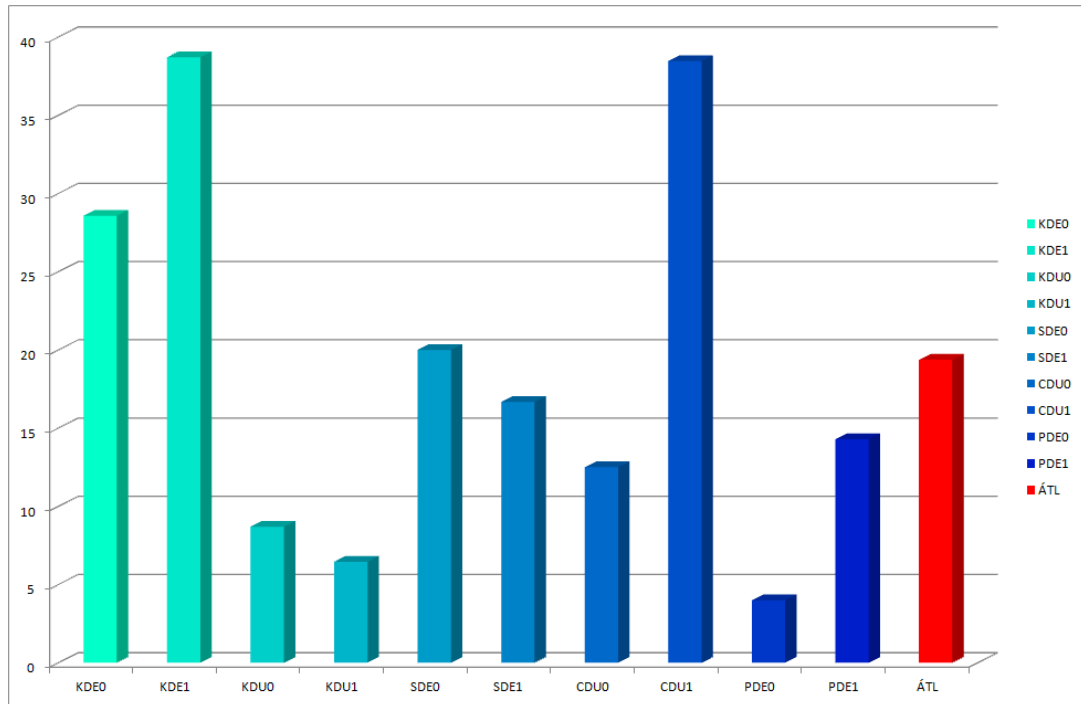
Detto. Érdekes mondjuk a CDU0 és CDU1 közötti viszonylag nagy különbség, elvégre ugyanazok a mérésvezetők.

23.5. mérés: A házi feladat elkészítésére fordított idő (óra).

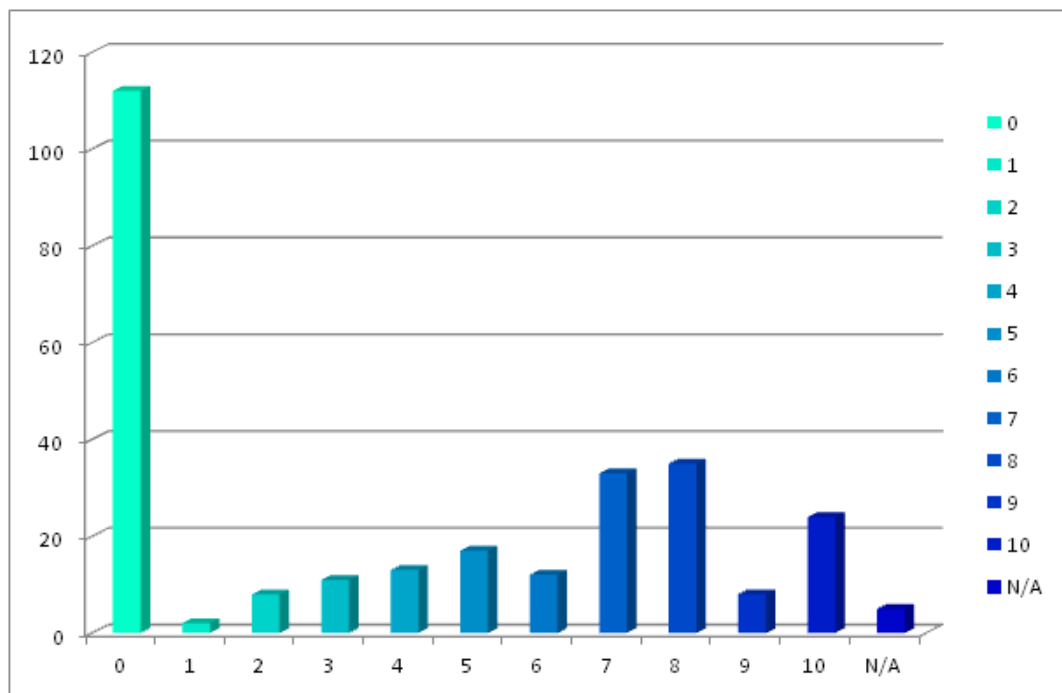
Inkább tájékoztató jellegű, de szerintem rendben van.

24.5. mérés: Jobb lenne, ha a házi feladat személyenként lenne?

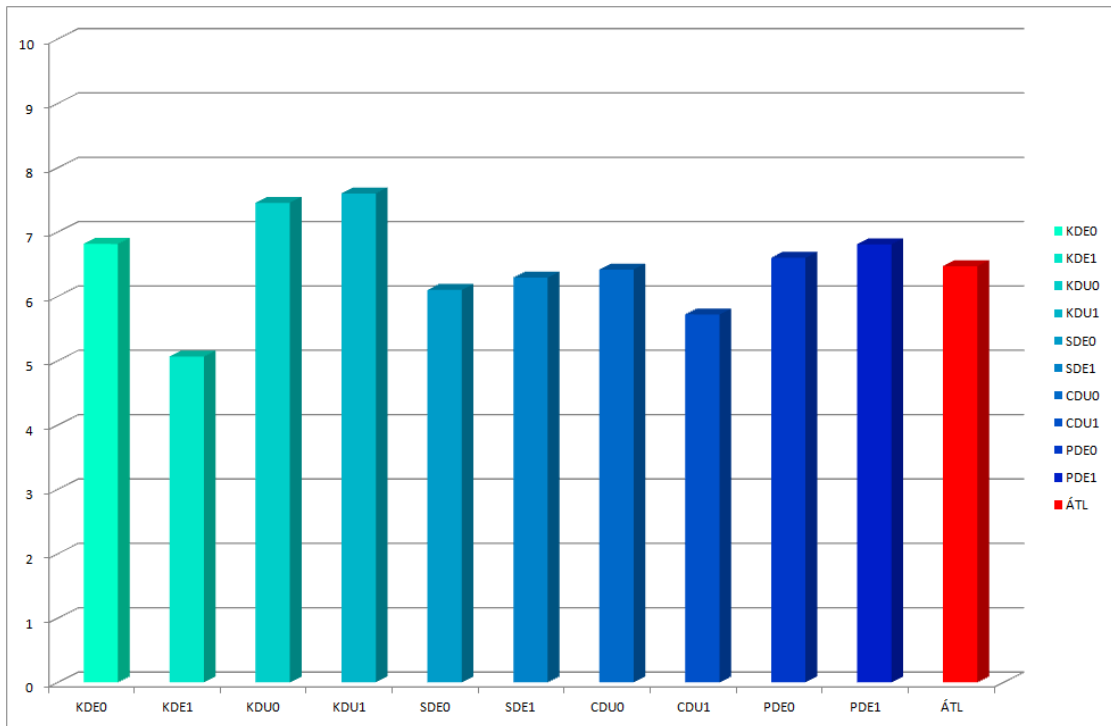
Az ábra az „Igen” válaszok százalékos arányát mutatja. Azért a 20% feletti eredményeken én rendesen meglepődtem. Majd idézek egy kommentet ez ügyben (túl sok nem volt), de nem értem – én azt gondolnám, hogy a nagy többség a haverjával mér. Biztos vannak kivételek, de azért ehhez ezek túl magas értékek. Csak mellékesen kérdezem: nem segít a tankör rendszer abban, hogy mindenki megfelelő mérőtársat találjon?

25.5. mérés: A tárgy honlapon levő megoldott feladatok mennyire segítik a házi feladat elkészítését? (1: semennyire, 10: nagyon hasznosak)

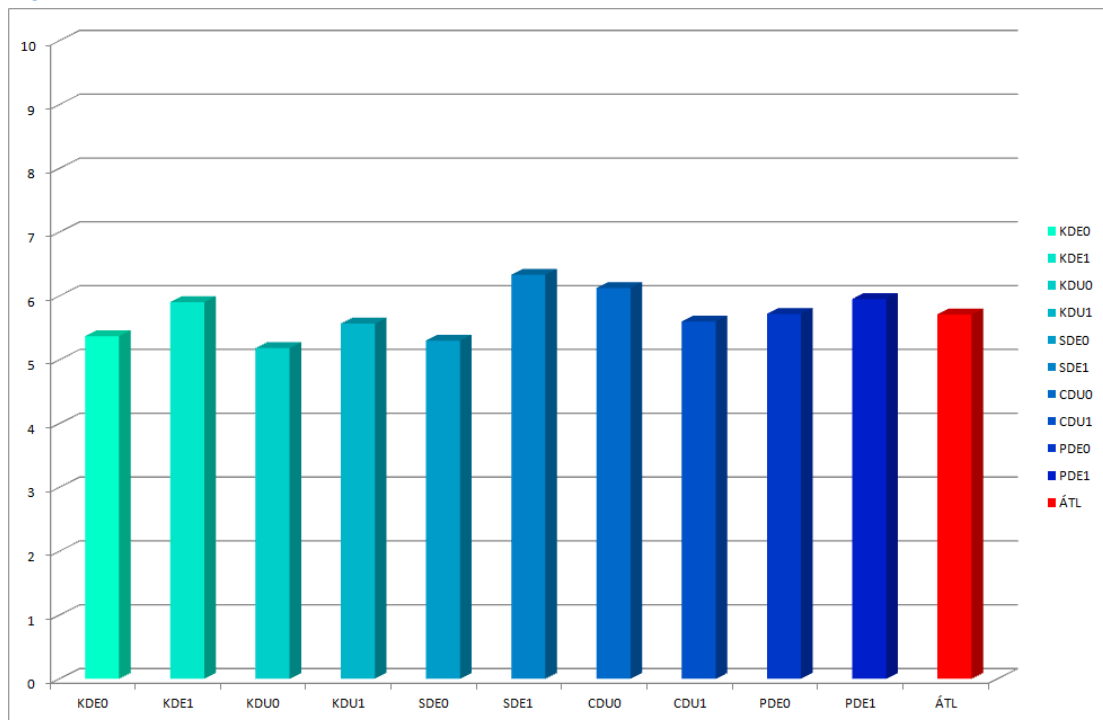
A tavalyival ellentétben itt már szerepelt a „Nem olvastam” (0. válasz). Hát... A többi reakcióból kiindulva: lehet nem ártott volna belenézni.

26.5. mérés: A blokkvázlat elkészítése és megbeszélése mennyire segíti a házi feladat elkészítését? (0: semennyire, 10: nagyon sokat segített)

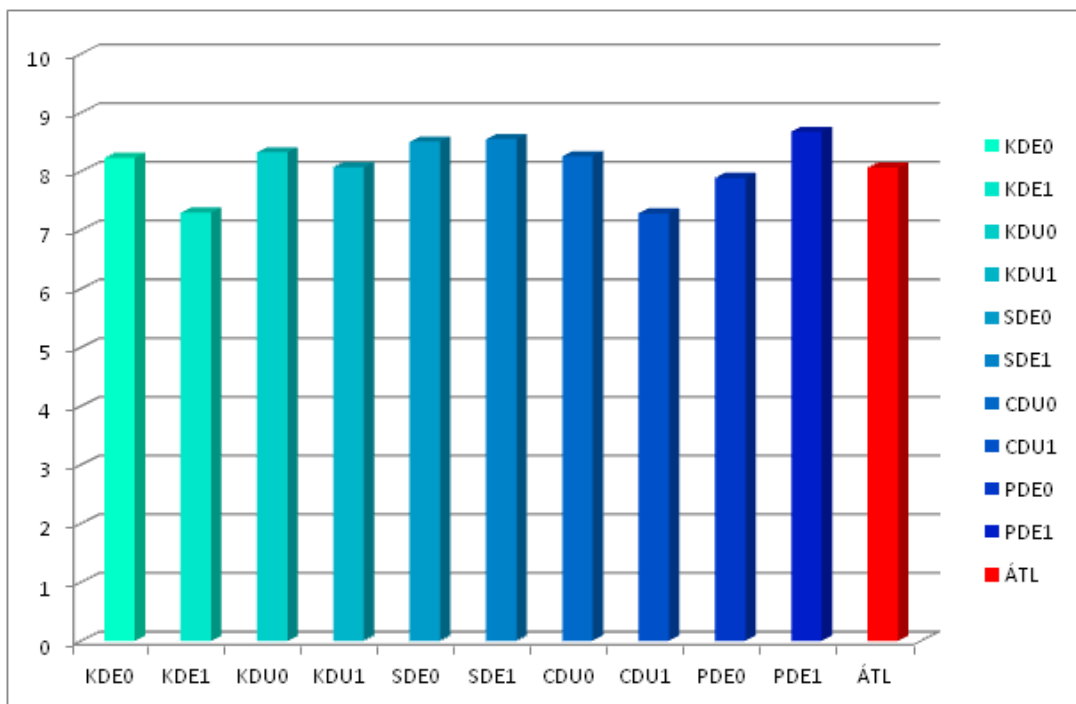
Ez nem olyan hú-de-nagyon-jó. Az okokra a kommentekből valamennyire tudok tippelni – azaz előfordult, hogy a blokkvázlat megbeszélésén nem igazán jó irányba terelődtek néhányan (kezdek jó lenni diplomatikus megfogalmazásban 😊). Az előző évekkkel ellentétben idén nem volt külön HF konzultáció – elsősorban a tavalyi viszonylagos érdektelenség miatt –, de lehet, hogy mégiscsak jó az.

27.5. mérés: A házi feladat bonyolultsága: 1: túl egyszerű, 5: megfelelő, 10: túl bonyolult

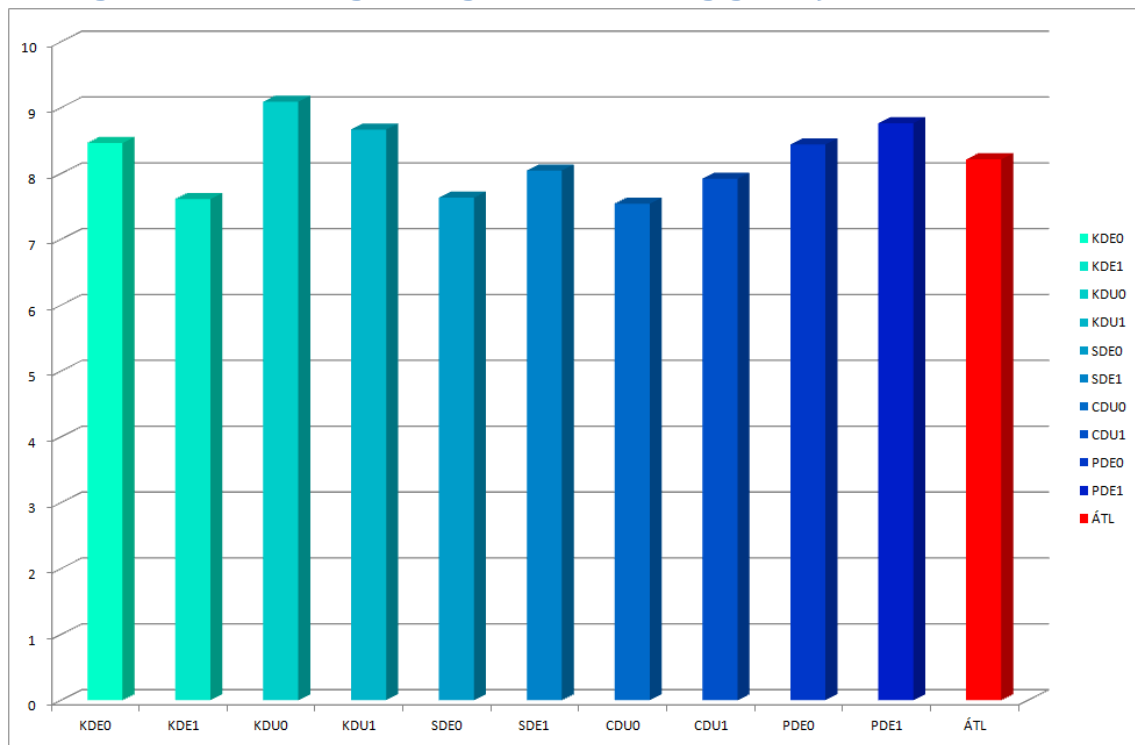
Rendben vagyunk.

28.5. mérés: Mennyire hasznos ez a mérés? (1: semennyire, 10: nagyon hasznos - úgy tanul az ember, ha szív)

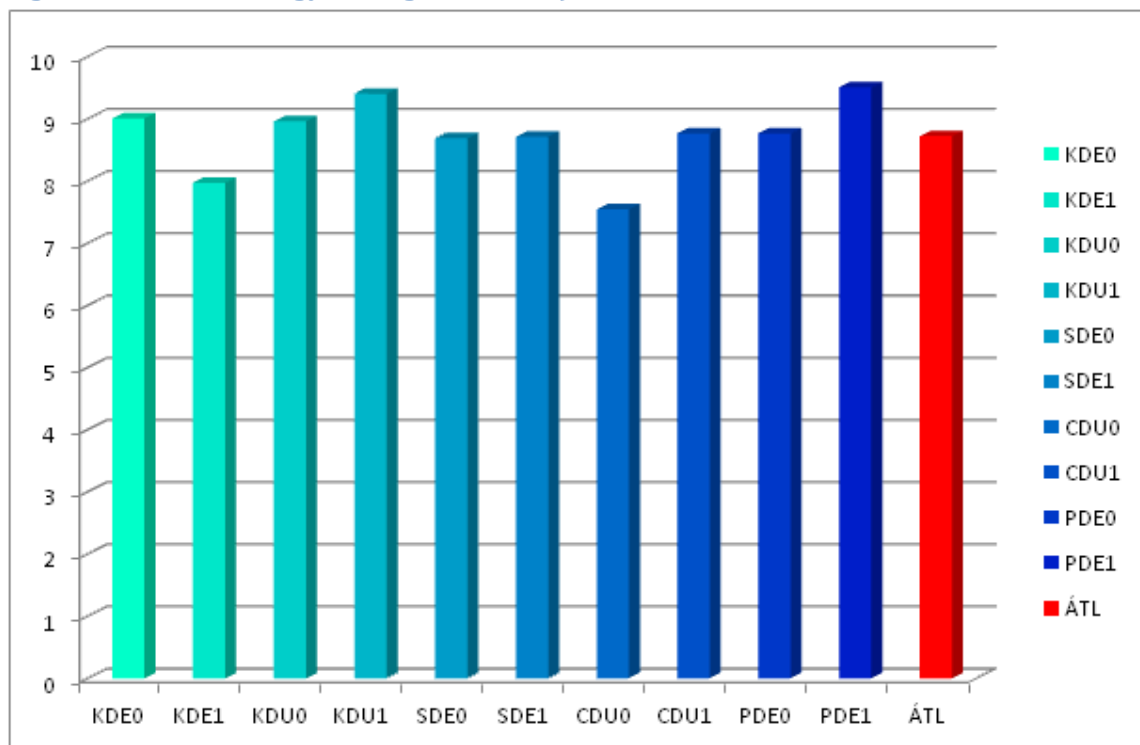
Picit jobbra számítottam, de azért rendben van.

29.5. mérés: A mérésvezetők hozzáértése mennyire megfelelő? (1: ők se sok Verilog kódot láttak még, 10: legalább ők Verilog-guruk)

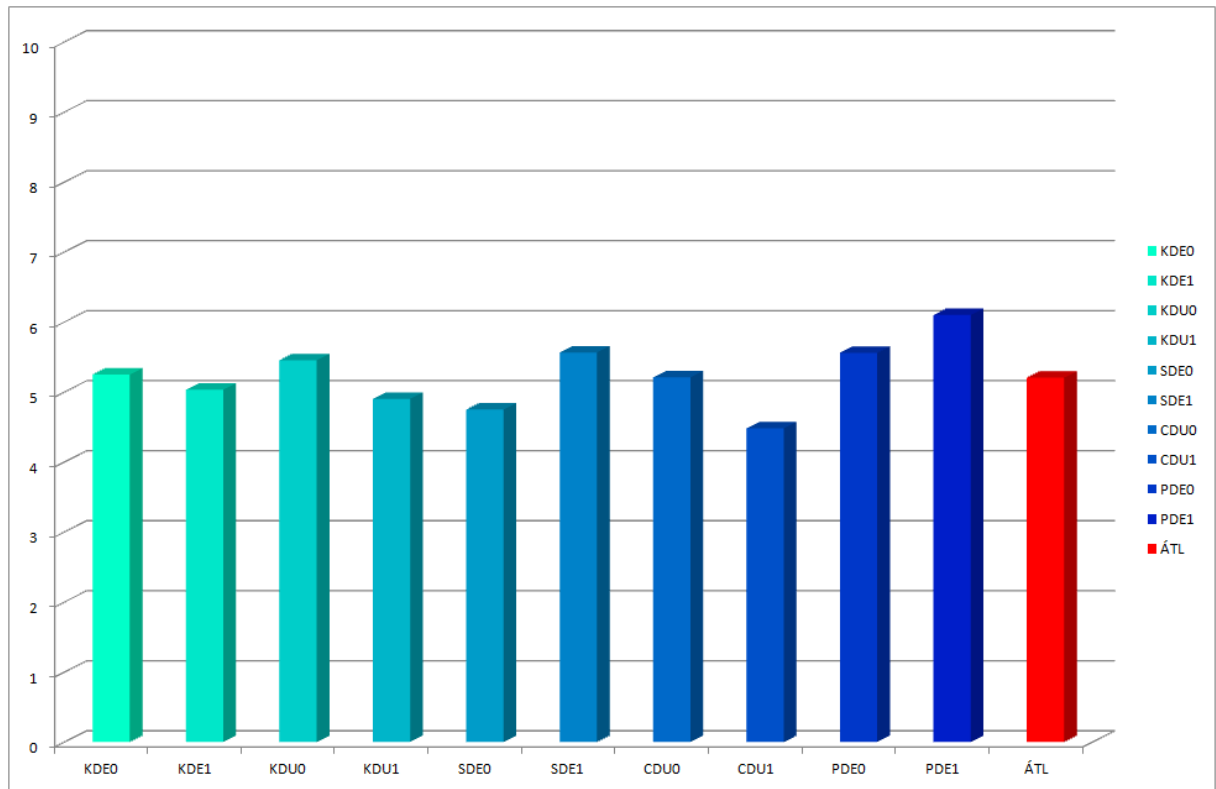
Itt a KDU és PDE mérésvezetőket illeti dicséret.

30.5. mérés: A mérésvezetők hozzáállása mennyire megfelelő? (1: egyáltalán nem segítőkészek, 10: nagyon segítőkészek)

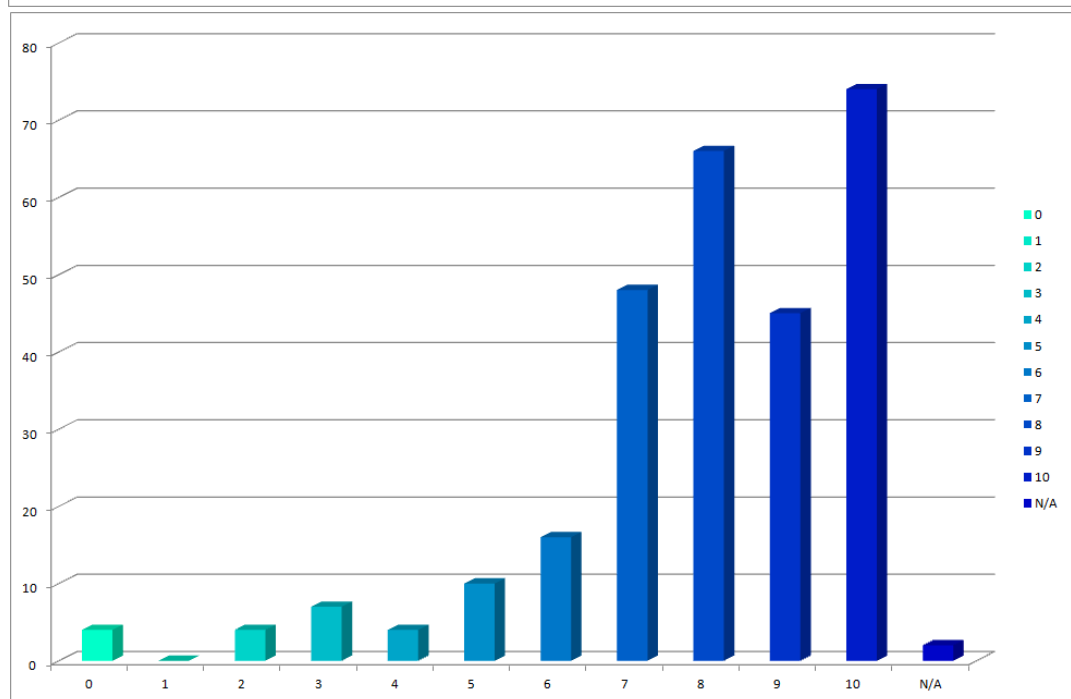
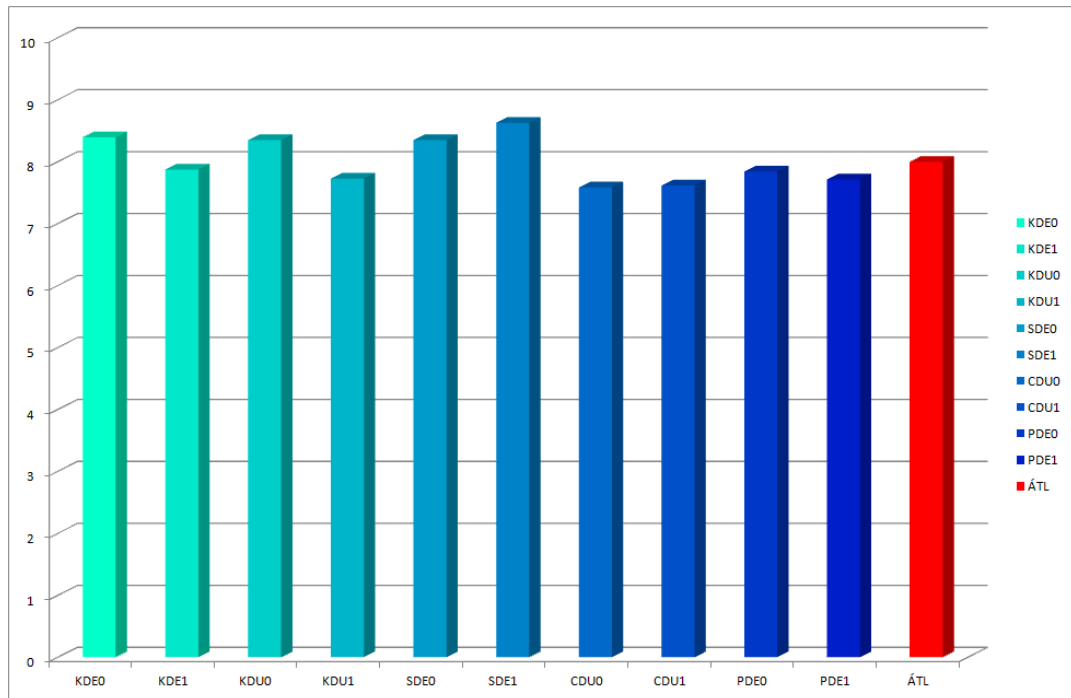
A CDU0 kurzus megint határozottan negatívabban értékelt, ugyanez elmondható a KDE1-ről is. Dráma azért itt sincs, ezek az értékek szerintem még bőven rendben vannak.

31.EM: Az ellenőrző mérés nehézsége: 0: ez így túl primitív, 5: normális, 10: engem itt szívatnak

Szerintem meg talán túl egyszerű. Annál is inkább, mert szó szerint a kiadott feladatokat kérdeztük vissza. Néhány komment kifogásolta, hogy a Verilogos feladatok nehézsége messze nem volt azonos. Ez igaz, nincs mit ragozni. Ellenben a nehezebb feladatok is szerepeltek a kiadott listában.

32. Ha egyetlen számmal kellene értékelned, hogy mennyire hasznos/érdekes a tárgy akkor mi lenne ez a szám? (0: tök felesleges/érdektelen, 10: hasznos, érdekes)

Ennek eléggé örültem, nem is nagyon akarom túlragozni.

33. Kommentek

Szokásosan sok komment érkezett, döntő többségük már-már megdöbbenően pozitív (nincsenek illúzióim, kizárt, hogy egy 500 fős csoportban mindenki nagyon elégedett legyen). Ennek folyamányaként egy kicsit nehezebb volt a negatív kommenteket kiválogatni, de azért igyekeztem. Nem minden építő jellegű megjegyzést vágtam be, de azért ezek sem sikkadnak el – köszönöm őket, igyekszem figyelembe venni.

Tárgy

Bár Péter említette listán, hogy ne írjuk ,hogy 2kredithez képest sok. Azonban mégis bátorkodom azt állítani,hogy sok.

Nem, én azt írtam, hogy ne csak ez legyen a komment. Ez azért teljesült is, sokan egész bőbeszédűek voltak. És persze azért kaptam szép számmal megjegyzést a kredit számra, mindet nem rakom be. Viszont ennek örömeire bemásolom a tavalyi válaszom abszolút objektív és nem empatikus részét ☺. 5*4 óra mérés + 4*4 óra felkészülés (az általatok megadott értékek átlagánál magasabb szám) + 14 óra HF = 50 óra. A két kreditért hivatalosan elvárt 60 munkaórába tehát még 10 órányi EM készülés fér. Ezzel tehát objektíve rendben is vagyunk.

Részletesebben újra nem fejteném ki, akit érdekel, olvassa el a tavalyi kérdőív értékelésében. Tömören: én személy szerint nem értek egyet a 2 kredittel (persze azt is rá lehet fogni, hogy tárgyfelelősként meg elfogult vagyok), cserébe viszont teljesen esélytelennek tűnik a változtatás.

A 2 kredit azért tűnik kevésnek, mert a többi tárgyhoz képest több ráfordítást igényel ez a tárgy. Jobban fel kell készülni az egyes mérésekre. A másik ok, amiért többet érhetne a tárgy, mert érdekes, és ha az elején nem ezen filózunk, hogy mért kell szívni 2 kreditért, akkor lehet, hogy szívesebben fektetünk több energiát az elején is bele.

Valami egészen hasonlót szoktam mondogatni: azaz pusztán „marketing” szempontból is egészen rossz ötlet a 2 kredit.

Sajnos nem mehetek el szó nélkül az örökzöld klasszikus sláger mellett sem: mindezt 2 kreditért!? Igen, mert ez valóban nem túl korrekt. Tisztában vagyok vele, hogy nem elsősorban a MIT és a ML felelőseinek róható ez leginkább, de talán a kelleténél kisebb súlyú problémának gondolják ezt és komolytalanul veszik.

Inkább azt mondanám, hogy a tanszék/kar vezetése jobban átlátja, hogy mivel járna egy ilyen változtatási igény. Részemről meg kilátástalan szélmalomharc – bár apró reménysugár (ezt az évfolyamot már nem fogja érinteni valószínűleg), hogy az infós képzés átvilágítása folyamatban van, ami akár változást is hozhat.

Véleményem szerint a tárgyra fordított időt figyelembe véve többet ér, mint 2 kredit. Vagy ha ez a 2 kredit, akkor jópár tárgy kreditet sem ér :D

Ezt hosszasan nem kommentálnám, a fenti számítás alapján lehet konklúziót levonni ☺. Persze nem igazán világbajnok ötlet, ha minden tárgynál nagyon komolyan figyelünk a 30 munkaóra/kreditre, csúnya napi óraszámok tudnak kijönni egy félév 30 kreditjét tekintve.

Egyébként az órán kívüli felkészülés talán nem is túl sok 2 kreditért, csak a laborok alatt van kicsit túl magasan az ember adrenalinszintje. A 30 óra tehát kb. reális, ha nem számoljuk bele, hogy valószínűleg 5 évvel hamarabb fogok szívrohamot kapni a tárgy miatt.

Gondoltam rakok be ellenvélemény-szerűséget is, ezt pl. elsősorban azért mert aranyos volt.

Kellemesen csalódtam a mérésben. Ha normálisan felkészül az ember, semmi meglepetés nem érheti. A mérések teljesítése igazából a beugrón múlik, maguk a mérések a megadott idő alatt nyugodt tempóban elvégezhetőek. Brutális nehézség nincs a tárgyban, ha az ember mondjuk minden mérésre 2-4 órát rászán és tisztességesen felkészül az EM-re akkor simán lehet ötösré hozni a tárgyat.

Szerintem nem aránytalan a tárgy ennyi kreditért. Igaz, az ergonómia és társai tárgyakkal összehasonlítva soknak tűnhet, de ha oda is bejár az ember, kb. ugyanannyi időt kíván.

Azzal kezdeném, hogy 2 kreditért túl sokat kell dolgozni. Nos, ez marhaság. A jelenlegi formájában a tárgy kevesebb munkát igényel, mint mondjuk a szoftverlaborok, amik ugyanennyi kreditet érnek (és ráadásul ez érdekesebb, szerintem). A mérési útmutatók jól használhatóak, azt elolvassva nem igazán kihívás sem maga a mérés, sem a beugrók.

Ez meg három igazi ellenvélemény, de itt abba is hagyom ezt a témakört. Félreértések elkerülése végett, az ilyen véleményekkel nem azt akarom mondani, hogy a „kevés a 2 kredit” tábor van kisebbségben, egyértelműen ők a többség.

Csak annyi lenne, hogy szerintem a Digitális technika 2. is előkövetelmény kellene hogy legyen (ha jól tudom, csak az 1. az), hiszen a laborok nagy részén ott tanult funkcionális elemekkel kell dolgozni.

Egyetértek. Tippem szerint ez azért nincs így, hogy a digitből történő megcsúszás ne vonja maga után a laborok csúszását, amiből viszont nincs keresztfélév. De digit2 nélkül tényleg jóval nehezebb a tárgy.

Bele lehetne venni a pergésmentesítés oktatását is a mérésekbe, ne csak akkor keljen a diáknak előszőr látnia, amikor 5. mérésen kéri, hogy a háziját tegye pergésmentessé. Elég fontos ez ahhoz, hogy ne maradjon ki a tanításból!!

Jogos. Bár akkor elmarad a felfedezés öröme, hogy ezt hogy lehet megcsinálni 😊.

Véleményem szerint a beugrók feleslegesek, ha valaki nincs képben ,úgysem tudja megoldani a feladatokat időre. Ez csak felesleges szívatás.

Volt néhány komment beugró témakörben is, úgyhogy most öntök tiszta vizet a pohárba. A beugró egyetlen okból létezik: ez az egyetlen eszköz, amivel megpróbálhatjuk kikényszeríteni, hogy mindenki elolvassa a mérési útmutatót (ennek sikeressége más kérdés). Nekem nem szívügyem a dolog (már csak azért sem, mert össze kell rakni és ki kell javítani 😊), de a jelenlegi rendszernek az az alapvető elve, hogy mindenki kapja meg azt a segítséget, amire szüksége van ahhoz, hogy végigcsinálja/megértse a feladatokat. Ha valaki teljesen készületlenül jön, akkor ez nem hogy 4, de 6 óra alatt sem feltétlenül teljesíthető.

További megjegyzés volt, hogy az egyes kurzusokban a beugrók nem voltak azonos szintűek. 100%-os biztonsággal nem tudom kijelenteni, hogy ez nem igaz (nem láttam az összes feladatsort), de tervszerűen minden kurzus beugrója egy példa beugró kisebb-nagyobb módosításával keletkezett, így azért túl nagy eltérés nem valószínű, hogy volt.

A beugrókról: Ha nagyon arra kell menni, hogy a diákok elolvassák az útmutatókat, akkor egy beugrós feladatnak egy igaz/hamis lehetne az útmutatóból.(Ha már az ellenőrző kérdések fenn vannak wikin)

Nem hülye ötlet, ezen majd elmerengek.

... fogalmam sincs arról, hogy mi az a négyszög jel kitöltési tényezője, csak azt, hogy szorozni kell 0,4-el ha 40%os. Ez értelmetlen. Vagy legyen benne hogy mi az egyáltalán hogy tudjak is valamit, vagy ne legyen kérdezve.. Tehát az effajta leíratlan számonkért adatokat én furcsállottam, például még a második mérés csodálatos oszcilloszkópos kérdései. Elolvasom az útmutatót, első kérdés "Mi a különbség a logikai oszcilloszkóp és a logikai analizátor közt" mittudomén azt se tudom mi az az oszcilloszkóp nem is használtunk egyet se soha a mérés folyamán le sincs írva ez a válasz a kérdésre nem is volt róla szó az egész pdfben, hol érdekel az engem amikor Verilogot is kéne még tanulni :D:D

Az elsőre visszakérdezek: fizikából nem ismert a kifejezés? A második meg teljesen jogos. Illetőleg az előbbi is, ha a kérdésre „nem” a válasz. Ez egyébként az én saram, valahogy benne felejtődtek a szkópos kérdések az útmutatóban. Bár kérdezni nem kérdeztük őket (majd ML2-ből).

Szerintem a mérések útmutatója kicsit lehetne egyértelműbb, mert nem mindig lehet tudni, miből is készülünk a beugróra. Azt mégsem várhatjátok el mindenkitől hogy full bevágja az útmutatót.

Elvben erre lettek kitalálva az ellenőrző kérdések. Egészen addig működik is a dolog, amíg ez nem a válaszok bemagolását vonja maga után. De sajnos momentán ez jelentős mennyiségben fordul elő, így marad az a verzió, hogy nem csak azokat a kérdéseket használjuk.

Illetve én a párválasztást sem hagynám a diákokra. Sokan vannak, akik vagy leszarják a munkát és a másikkal csináltatják meg, vagy simán lefizetnek egy olyat, aki jó digitből, hogy legyen a párjuk. Szerintem ez más párokra nézve nem fair.

Ne már..... Mégsem katonai akadémia lennénk. Tisztában vagyok vele, hogy előfordulnak olyan mérőpárok, ahol az egyik ember a másik farvizén evezve nulla közeli munkát fektet be a félév közben. Ugyanakkor egyrészt az a sejtésem, hogy ezek az emberek az EM-en elvéreznek, másrészt vagyok annyira naiv, hogy azt gondoljam, hogy azért ez messze nem tömeges, tehát a probléma megszüntetésére bevezetendő intézkedések haszna sokkal kisebb, mint a belőlük fakadó hátrányok.

Az első problémám az volt, hogy a digit2 végén lévő verilog semmi, ahhoz képest amit az első mérés beugróján számon kérnek. Főleg annak volt aránytalan a dolog, aki páratlan hét keddjére jelentkezett. Az gyakorlatilag visszajött nyárról kb 0 verilog tudással (mert az a nagyon kevéske amit digit2-ből kérnek az egy nyár alatt simán elfelejtődik) és hétfőn reggel a 0. mérésen szembesült vele hogy másnapra miket kéne tudni. Vagyis egy délután alatt el kéne jutni a nulláról addig, hogy másodperceket tudjunk számolni verilogban egy 50MHz-es órajellel rendelkező FPGA segítségével... Ezt mégis hogy?

Hát ez részben jogos. Megjegyzendő ugyanakkor, hogy az 1. mérés beugróján nagyon-nagyon alap Verilog emlékekkel is át lehetett menni, ha az ember tisztában volt a bináris számábrázolással meg az SI mértékegységekkel (ez meg elvárható). Azt meg már csak úgy merengés szintjén teszem hozzá, hogy néhány éve az 1. mérésen még nem volt beugró – nem is olvasta el túl sok ember a szükséges anyagokat, s abszolút szenvedéssé tudott válni a mérés. Az ütemezés tagadhatatlanul nem volt ideális, de egyszerűen nem tudtam más időpontra rakni.

A logikai analízátor használata mellett szívesen mértem volna legalább egyszer oszcilloszkóppal is.
Majd (mostanság) ML2-ben ☺.

Szerintem a logikai analízátor teljesen fölösleges dolog.

Szerintem meg nem. Sőt, az egyik leghasznosabb eszköz nagyobb fejlesztés esetén, én pl. már meghaltam volna analízátor nélkül.

Nem akarok drasztikusnak hangzani, de a tárgyat gyakorlatilag feleslegesnek tartom. Ugyan hasznos lehet valamennyire megismerkedni egy hardverleíró nyelvvel, ám jelen tárgyban a kihívást inkább a különböző szoftverek furcsaságainak elsajátítása jelentette. Úgy vélem, hogy az erre szánt kreditet/időt/energiát ezerszer hasznosabb dolgokba is lehetne fektetni egy informatikus-képzésen. (Például lehetne egy normális programozási tárgy Egy mérés labor még elmegy, de hogy miért van szüksége négy ilyenre annak, aki nem villamosmérnök lesz, arról elképzelésem sincs. Összességében pont azt kaptam, amit vártam egy MIT-es tárgyból. Egy szépen megszervezett, jól átgondolt és tisztességesen értékelt tárgy valamiről, ami engem alig érdekel.

Először is mérnök informatikus. Aki hasonló témákat feszeget, az azért gondolkodjon el azon is, hogy szerinte mi a különbség a „programtervező informatikus” és a „mérnök informatikus” között (előbbi ELTE BSc szak), azaz az ő világképében miért van ott a mérnök szó. Az én olvasatomban a mérnökséggel együtt jár az, hogy valamennyire a fizikai valósággal, illetve az alacsonyabb absztrakciós szintű dolgokkal is szembesüljetelek – legyen az akár egy ÉS kapu, akár elektronika, akár jelek. És az itt végzetek ne álljanak tök bambán, ha később szembekerülnek egy műszerrel, legalább alap szinten legyenek képben, hogy az mégis mire jó. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy a hasonló felvetések abszolút indokolatlanok, még kevésbé azt, hogy a Verilog a képzés legfontosabb része (nem az). Ugyanakkor én már csak abból a szempontból is hasznosnak tartom, hogy a „párhuzamos működés” irányú gondolkodást azért talán fejleszti, ami a világ jelen állása szerint egész hasznos. Illetve az, hogy milyen a kar programozás oktatása, nem igazán függ össze azzal, hogy mi történik mérés laboron (ha nem tévedek nagyot, akkor azért elég szép számú programozással foglalkozó órák van).

Ismertetni lehetne a különböző verilog szimulátorokat is, nem csak a xilinx programját, mert rengeteg helyet foglalnak a gépen olyan eszközei, amiket otthoni célra nem használunk. Nekem sokat segített az Icarus Verilog, és a gWave nevű programokat tartalmazó csomag. Könnyítette a megértést a \$display metódus, bár erről nem tudom, hogy a verilog alapfüggvénye, vagy csak az Icarus Verilog segédeszköze.

Az alternatív programokat azért nem szoktam emlegetni, mert a laboron amúgy is ISE-t használunk, s egynél több új SW bevezetése talán már joggal verné ki a biztosítékot. A HDD az árvíz meg egyébként is olcsó volt ☺. A \$display meg Verilog rendszer függvény, bármelyik szimulátorban működik, viszont azok közé a nyelvi elemek közé tartozik, ami nem létkérdés, így kimaradt az amúgy sem kicsi anyagból.

A negyedik és ötödik mérés felcserélése kicsit érdekessé teszi a dolgot.

Ennek egyetlen oka van: az 5. mérés oktatói oldalról is a legnehezebb, egyszerűen azért, mert más – esetlegesen nem teljesen kiforrott ☺ – kódjában kell hibát keresni, s ehhez van szükség a legtöbb Verilog tapasztalatra. A mérések körforgó rendszerében pedig kevesebb olyan mérésvezető kell, aki

ezt gond nélkül tudja abszolválni. Nem mellesleg én nem érzem túl nagy hátránynak azt, ha valakinek az 5. mérés van előbb.

A logikai analízátoros feladatkört kicsit erősíteném, többünknek is azzal akadtak egyedül gondolj, valószínűleg azért is, mert az otthon nem használható (csak a demo), és órán sem volt túl sok szó róla. Tavaly óta tagadhatatlanul túlsúlyban van a Verilog, úgyhogy némileg jogos a kritika. Na, majd egy hosszabb 4. mérés....

A diákok jobb ha megértik h kérdezni nem bűn.

Sőt...

Ha véletlenül lenne rá keret, lehetne csinálni valamit a fordítási idővel, mert eszméletlenül lassú, többször perceken át fordít a program

Ha nem a hálózati meghajtón (!:\) volt a project, akkor nincs mit tenni. Ez még egyébként is gyors, nagyobb, kiélezett design esetén a több órás fordítási idő sem ritka. Az üresjárat meg egyébként is kihasználható a jegyzőkönyv csiszolására ☺.

Szerintem nem aránytalan a tárgy ennyi kreditért. Igaz, az ergonómia és társai tárgyakkal összehasonlítva soknak tűnhet, de ha oda is bejár az ember, kb. ugyanannyi időt kíván. Az EM-et nagyon könnyűnek éreztem, szerintem azért kicsit bonyolultabb feladat is lehetett volna, akár úgy, hogy vannak már meglévő modulok. (A moduláris tervezés rész hiányzott :)) A hibakeresős (4.) mérésen legsötétebb álmunkban sem gondoltuk volna, hogy a bcdco1-4 es számlálók külön-külön implementált modulok lennének, és nem egy modul több példánya, hiszen teljesen ugyanolyanok. Ezen valamit okosíthatnátok, legalább egy nagy piros felkiáltójelet. Valami folytatása van a tárgynak?

Szerintem a többség nagyon kedvelne téged, ha nehezítenénk az EM-t ☺. A második felvetés meg jogos. Folytatás (azaz a reklám helye): közvetlen folytatása nincs a tárgynak, létezik viszont egy elsősorban villamos MSc-re szánt mellékszakirány, aminek több tárgya FPGA-kkal foglalkozik (pl. Logikai tervezés). Ezek a tárgyak szabadon választható tárgyként felvehetők.

Bár a válaszok alapján nem igazán érzem úgy, hogy a következő vélemény nagy általánosságban helytálló lenne, nem szeretném, ha az csapódna le, hogy csak a levegőbe beszélek (írok), és az igazán negatív megjegyzéseket kihagyom. Úgyhogy hosszan és vágatlanul:

Ennél rosszabb tárgyat én még nem láttam!!!!

1,

0 azaz NULLA előképzettség nélkül, és 1 előadás megtartásával valamint egy X oldalas doksi kiadásával 1 nap alatt tanul meg a Verilog nyelvet, és programozz mittudoménmár milyen SHR-t. Köszönjük... Nem tudom tudják-e, de a verilog csak a PROFIKNAK volt a Digit 2 végén, azoknak, akik akadály nélkül vették az összes akadályt! Ez tudják hány ember? 6-7-8! Nem több. A többieknek az első mérés szinte bukásra volt ítélve! Mennyi is volt a bukási ráta? HA jól sejtem elég nagy... Hiába jó a doksi, és hiába az egyetlen előadás, azért egy teljesen új, szintaktikában és stílusban semmire sem hasonlító nyelvet 1-2 nap alatt NEM lehet RENDESEN elsajátítani. Tehát vagy buktatni akarnak, vagy egyáltalán nem érdekel senkit, hogy rendesen tudja-e az elkövetkezendő félév programnyelvét.

Első beugróról lásd fentebb, a bukási arány egyébként meg nem volt magas, kb. pariban volt a többi mérésel. Digiten Verilog nem csak a profiknak volt. Az más kérdés, hogy hányan járnak be a félév végén az előadásokra, meg mennyi marad meg belőle (ha már a vizsgához nem létkérdés).

2, Egy dolog, hogy gyakorlásra semmi esélyem, de hogy ezt a nulla gyakorlást számonkérjék minden órán, szerintem megüti a gusztustalanság szintjét. Most akkor tisztázzuk: MAGOLJAM BE, hogy mit kéne csinálni, és még mielőtt bármit csináltam volna a gyakorlati órán, Önök számonkérik? NONSENSE! Mintha én kérném Önöket valamire, amit én ugyan nagyon jól tudok, de meg már nem mutatom Önöknek, inkább adok egy 10-20-30 oldalas doksit, Önök magolják be, majd jól számonkérem, hogy mit kéne igazándiból csinálni! Komolyan gondolják?! Milyen felfogás, hogy előbb számonkérik, majd gyakoroltatjuk az anyagot?!

Nem. Olvasd el a mérési útmutatót/doksikat és értsd meg! Nem azt kell bemagolni, hogy mit kell csinálni, hanem azt kell megtanulni, ami szükséges ahhoz, hogy meg tudd csinálni. Van a kettő között némi differencia. Mellesleg egyáltalán nem gondolom, hogy ha rászánsz 4 órát a felkészülésre, akkor nem lehet megírni a beugrót legalább kettesre. És a tapasztalat sem ez.

3, 5 azaz ÖT alkalom van. Ezalatt a semmiből felépítjük az egyetlen olyan tantárgyat, amiben valami olyan dolgot csinálunk, ami érdekli is a diákokat. Végre 1 év kínszenvedés után (ne gondolják, hogy nem az volt, amikor semmi értelmét nem látjuk a Digit 1-2 előadásoknak, hiszen INFORMATIKUSOK vagyunk) valami hasznát látnánk annak a halandzsának amit digit órákon összeszedtünk. De Önök ezt az egyetlen jó tárgyat

- összezsapják

- véletlenül sem gyakoroltatják (legalábbis ami gyakorlat van, az csak a számonkérés után van)

- letudják kétheti 1 alkalommal, amiből 1 óra mindig az számonkérés/ismertetés/kérdések

Önök szerint most, hogy vége a tantárgynak, és mondjuk a vizsgaidőszaknak is vége... Ha behívnának 5 véletlenszerű diákot, hányan tudnák mondjuk a hőmérőt összerakni? De komolyan? Jó szerencsével 1, iszonyatos mázlis kiválasztással 2 ember... doksik alapján, saját mérésjegyzetek alapján újra tudom reprodukálni, persze, de a semmiből? Hacsak nem az egyik legprofibb diák vagyok, biztosan nem. És higgyék el, a környezetből (olyan 20 ember, köztük már gyakorlott programozók is), NEM TUDNÁK újratervezni és újraprogramozni az eszközöket.

Így rontják el Önök az egyik legjobb és legélvezetesebb tárgyunkat.

Most nem kötözködésből, de ha el van rontva, akkor honnan tudod, hogy ez a legélvezetesebb tárgy? Nyilván nem tökéletes a tárgy, de az, hogy össze lenne csapva egyszerűen nem igaz. A beugrók meg nem egy óráskak. A vizsgaidőszak végén én még jobb arányra tippelnék, fél-egy év távlatából viszont egyetértek a tippeddel. Visszakérdezek: le tudnál vizsgázni egy év múlva valamelyik tárgyból, amit most teljesítettél? Azért abban semmi meglepő nincs, hogy az ember szép lassan elfelejti, amit nem használ.

4,

Az előkövetelmény rendszer egyszerűen felháborító!

- A Mérés 1-hez NEM ELÉG a Digit 1! Ott házárdokkal foglalkoztunk, ugyebár... nem shiftregiszterekkel!

- A Mérés 2-nek NEM ELŐKÖVETEMÉNYE tárgyilag a Mérés 1! Ezt ÖNÖK mondták, Önök is tisztában vannak vele!

- A Mérés 3-nak ELŐKÖVETELMÉNYE a Mérés 2!!!! Mégsem így van berajzolva az előkövetelményrendszerbe, fel sincs tüntetve. Ezt is Önök mondták, tehát megintcsak tisztában vannak vele!

A digitet fent indokoltam, a mérések közötti előkövetelmény problémákban meg igazad van, csak a rendbetétele nem túl gyors folyamat.

Tudják, így nagyon úgy tűnik, hogy egyszerűen arra hajtanak, hogy a lehető legtöbb ember bukjon vagy húzza el a félévét. Mondjanak el egy teljesen egyszerű érvet arra, hogy MIÉRT ilyen a követelményrendszerük, és akkor nem szidom. De amíg minden gyakorlatiasságot nélkülöz a követelményrendszer, addig a rossz szándékot tudom csak feltételezni. Nem csak én... És ez nem vet jó fényt a karra sem!

Az előkövetelményeket azért ne mossuk már össze a tárgy követelményeivel. Ha valaki megbukik ML2-n, annak nem az az oka, hogy a tárgy előkövetelménye az ML1. Az a feltételezésed pedig, hogy minél több embert szeretnénk (szeretnék?) megbuktatni nettó baromság, de legalább tényleg rosszindulatú.

Összességében: a teljes tantárgy egy kész csőd - annak ellenére, hogy ez az egyik legjobban várt tantárgy az első év után, ez az egyik legnagyobb csalódás is az első év után. Ez nem csak az én tapasztalatom, csak én vagyok ilyen szószátyár..... Szerintem már eleget írtam... Nem akarok senkivel se összeveszni, se bajt. Egyáltalán nem a második alkalommal buktam meg, és nem a bukásom miatt vagyok mérges, mert a bukás után is bejártam az órákra. De amiket leírtam, az a többség véleményét tükrözik, nem csak az enyémét.

Mivel a kérdőívet 280-an kitöltötték, ezért jelentősebb háttér információval mondhatom azt, hogy ha fenti kijelentéssel általánosítani szeretted volna (utolsó mondatod erre utal), akkor tévedsz. Még akkor is, ha a kérdőívet nem kitöltők (~220 ember) mind egyetértenek veled – de ezt te is láthatod a fenti grafikonokból. Ha nem általánosítasz: nyilvánvalóan lehet találni olyan embert, aki a fenti állításoddal egyetért (a számukat nem merném megtippelni, de 220-nál kevesebb ☺). Az is igaz viszont, hogy ebből a szempontból teljesen mindegy, hogy milyen a tárgy: nem lehet olyat csinálni, ami egy 500 fős csoport minden tagjának kielégíti az igényeit. A véleményedhez meg természetesen jogod van, és még akkor sem okozna semmi bajt, ha személyesen mondanád el, bár megjegyzésed alapján úgy sejtem ezt nem igazán hiszed el. Ettől még igaz ☺.

Oktatók

Kurzus-páronként bemásolok pár véleményt. Egyrészt azért, hogy ti is lássátok, hogy a többieknek mi a meglátása (mi van a fenti pontszámok mögött), másrészt azért, hogy az oktatói gárda is le tudja vonni a megfelelő következtetéseket (ha kell).

Jobbára nem kommentelek, elsősorban azért, mert én kollégaként találkozom a mérésvezetőkkel, s mi tagadás az egy kicsit más. (Van néhány olyan mérésvezető, aki még oktatott hallgató koromban – hát elég máshogy láttam őket akkor, mint most ☺).

CDU0 és CDU1

A legtöbb kritika innen jött vissza, de ez a fenti grafikonok alapján várható volt. Gyakorlatilag csak itt merült fel az is, hogy néha túl sokat kellett várni a mérésvezetőkre – ennek okával azt hiszem, tisztában vagyok, léptem/lépek ez ügyben.

Naszály Gábor teljesen korrekt volt, érti is a dolgát és segítőkész is és nem arra megy rá, hogy szívdasson hanem segítsen. 4 president! :P

Na-na, vigyázzunk az ilyen kívánságokkal – elképzeltém Gábor elnöki működését, én inkább morfondíroznék még ezen ☺.

Csorba Kristóf igazán kedves és segítőkész volt minden mérés alkalmával, minden kérdésemre tudta a választ, mindig szívesen segített.

Csak dicsérni tudok, nagyon kedvesek, egytől egyig segítőkészek. Külön kiemelném Szüllő Ádomot, aki sokat segített a házi készítése közben, leginkább azzal, hogy jobban megértette velem.

Naszály Gábor és Dévai István nagyon érti, látja, Ta Vinh Tong is jó, a többiek kevésbé. Nagyrészt pozitív, bár a végére rájöttünk, hogy kit érdemes hívni, ha gondunk van (Naszály Gábor meg Dévai István vágták a legjobban).

Segítőkészek voltak, elmagyarázták általában, ha volt kérdés, kivétel Dévai Istvánt, nála néha úgy lehetett érezni, hogy nem érdekli az egész, oldjuk meg ahogy tudjuk.

Az oktatókról tudok jót és rosszat is írni egyaránt. Vannak mérésvezetők akik tényleg értik a dolgukat, ha segítségre van szükség segítenek. A másik kategória aki ugyan segít szívesen, csak nem tud. Ha jól emlékszem Pék Gábor volt az akitől egyszer segítséget kértünk. Lehet rosszul fogalmaztunk, de minden esetre jól elbeszéltünk egymás mellett, szóval inkább leírta nekünk a hogy mit kellene csinálni..... Akin viszont tényleg látszott hogy érti amit csinál, az Naszály Gábor és Csorba Kristóf.

Az oktatók felkészültek, a diákokhoz jó a hozzáállásuk, segítőkészek.

Jó arcok voltak, jellemzően tudtak segíteni, bár néha sokat kellett kapaszkodni, hogy oda is jöjjenek :)

Néhány oktató sajnos nem teljesen idevaló, többször előfordult, hogy segítségkérés esetén csak a sokadik oktató tudta megoldani a problémát.

Nekem ez a második nekifutásom volt ebből a tárgyból, az első alkalommal részben saját hülyeségemnek, részben viszont a kevés mérésvezetői segítségnek köszönhetően buktam meg. Ez a félév számomra pozitív csalódás volt ebből a tárgyból, a mérésvezetők segítőkészek voltak, néha engedékenyebbek is, mint ami elvárható lenne.

KDE0 és KDE1

Gruber Gábor: Egyetlen baj az volt, hogy az elején nem mutatkozott be, és emiatt kicsit személytelennek éreztem az első mérést. Egyébként segítőkész, rendes, viszont néha nem teljesen magabiztos.

Paulik Tamás: Segítőkész, érti a dolgát.

Barta Gergely és Katona László: Szintén segítőkészek, inkább adminisztrációs feladatokat végeztek, de ha kérdés volt, akkor szívesen válaszoltak.

Belső Zoltán: Érdekes a stílusa, az elején azt hittem, hogy szivatni akarja az embereket, ám később kiderült, hogy ő is segítőkész, bár érdekes "lekezelő" stílusán továbbra sem változtatott. Színt vitt a mérésbe, jókat mosolyogtam a beszólásain:) ,és csajozós dumáján.

Szilágyi Tamás: Véleményem szerint a legjobb mérésvezető, amikor segítséget kértem, nagyon alaposan elmagyarázta háttérinformációkkal együtt a kérdésekre a válaszokat. Korrekt, kedves a hallgatókkal.

Farkas Balázs: Stílusa nem volt közvetlen, nem nagyon kaptunk elfogadható érdemi válaszokat, ha kérdésünk volt felé, kissé lekezelően bánt a hallgatókkal.

Belső Zoltán - Ha kérdezzük valamit legyen szíves arra válaszolni, ne egy teljesen más dologról magyarázzon folyamatosan 5 percet, mert ha hasznos is, a kérdés megválaszolása után azzal mi nem jutunk előrébb. Köszönöm.

Szilágyi Tamás - Arc.

Paulik Tamás - Attól még hogy a méréstársam kidobja (megjegyzem jogosan), engem nem kellett volna, mert más ember gyengébb házival (4. mérés) bent maradhatott.

Külön köszönet az oktatók segítőkészségéért, hagyták hogy dolgozzunk a saját megoldásaink szerint, de ha elakadtunk azonnal segítettek.

A mérésvezetők segítőkészek voltak. A kedvencünk az volt (a nevét sajnos nem tudjuk), aki komolyabb oltásokat rakott ránk ("alapfokú Windows-kezelői tanfolyam!" stb), persze csak miután segített például a Keresés ablakot elővarázsolni. Egy idő után direkt őt hívtuk, ha valami gondunk volt.

Van fényképes mérésvezetői névsor. Bizony ám, hihetetlenül előremutató újítás, bár annyira nem jött be...

Bár nem kértünk sokszor segítséget a félév során, Belső Zoltán mindig rendes volt, korrektül segített (most nem úgy értem, hogy elmondta, itt és itt mit kell átírni, hanem tényleg csak rávezetett), az 5. mérésen is mikor tényleg fogalmunk sem volt miért nem működik a házi, a végén ő is aktívan kereste hogy mi lehet a rossz (bár nem jöttünk rá, azóta sem tudjuk mi volt a rossz :D).

Ellenben Gruber Gábor nem volt szimpatikus, ha segítséget kértünk, hosszú barokkos körmondatokban beszélt többnyire olyasmiről, ami nem igazán vitt minket közelebb a megoldáshoz, csak az időnket vette el. Az 5. mérésnél hiába kértünk segítséget, teljesen másról kezdett el beszélni, és ráadásul nem is volt igaza (a vita tárgya az volt, hogy szerinte egy láb nincs bekötve, és ezért nem jó, de többször is megmutattuk neki, hogy de jól van bekötve, sőt más is megnézte, de nem volt hajlandó elhinni)

Gruber Gábor legtöbbször segített, bár sokszor olyan kérdésekkel próbált, amit a társam és én nagyon nehezen értettünk meg. Sajnos nem jönnek rá, hogy nem mindenki pro digitből.

Hallottam mende-mondákat a mérésvezetőkről, ezért egy kicsit tartottam is tőle, hogy a beugrókon sorra fognak elhasalni az emberek. A mérések során rájöttem, hogyha a hallgató böcsülettel készül a beugrókra akkor azzal nem lesz gond, továbbá ha a mérésvezetők látják, hogy felvagyok készülve akkor ők is jobban segítenek mintha fogalmam sem lenne az anyagról.

Nem kell hinni a mende-mondáknak ☺. Meg egyébként is, senkinek nem célja direkt buktatni – annál is inkább, mert a hallgató amúgy is olyan, mint a bumeráng: visszajön ☺.

Teljesen rendben voltak. Korrekt javítás, semmi direkt szivatás.

Egy-két mérésvezető túl komolyan vette a feladatát, nagyon szigorúan be akart tartatni értelmetlen szabályokat, volt, aki nem akart segíteni, amíg 10 percen keresztül sorolgattam, hogy szerintem mi lehet a baj, végül csak kibökte. Ezt egy órán kb 4-szer el is játszotta. Ugyanakkor ellenőrző mérésen tők jó fej volt, egyből segítőkészen jött oda (kérés nélkül), és segített, amiben tudott.

Ellenben volt két mérésvezető, aki mindig segítőkészen fogadta a kérdéseket.

Összességében - a pár mogorva arctól eltekintve - szerintem jó volt a hallgatókhoz való hozzáállásuk.

Voltak segítőkész (Farkas Balázs például) és kevésbé segítőkész oktatók is, őket nem emelném ki, viszont összességében korrektek voltak.

Jó lenne ha mondjuk 6 mérésvezető esetén a 24 gépet is elosztanánk 6 felé, és egy mérésvezető 4 mérőpárral foglalkozna. Eléggé rossz ugyanis a következő: Hogyha elakadunk valahol, akkor ha hívunk valakit segítségül elmondjuk neki a feladatot, a mérésvezető végighallgatja, végiggondolja majd tanácsot ad/rávezet/segít stb. Azonban, ha ezután újra jelentkezünk akkor egy másik kolléga érkezik, akinek előlről kell vázolni a feladatot, ő újra végighallgatja előlről (különösen értendő ez akkor amikor minden mérőpárnak egyéni feladata van: 5. mérés) újra végiggondolja és lehet, hogy más ötletet ad (más rugóra jár az agya, másképpen látja a feladatot). Persze utóbbi lehet előny is, de én inkább hátrányként tapasztaltam, hogy egy azon problémára 3 fajta szinte teljesen más megközelítés érkezett, és főleg ha elkezdünk egy irányba haladni akkor a mérésvezető azt mondta, hogy ő ezt nem így csinálná, ugorjunk vissza az elejére és próbálkozzunk ezzel (ő ötlete). Ha egy mérésvezető 4 mérőpárral foglalkozna, valószínűleg könnyebben fejben tartaná, hogy milyen tanácsot adott, kinek mi a feladata stb.

A lebonyolítás igazándiból a vezető mérésvezető ízlésétől függ. Jobbára zónázni szoktunk (azaz felosztjuk a termet egymás között), de azért annak is megvan a hátránya. De összességében szerintem is jobban működik.

KDU0 és KDU1

A merescsoportomban levo oktatók remek munkát végeztek, ha kalimpaltam a kezemmel néhány pillanaton belül volt valaki, aki szívesen segített. Akkoriban meg inkább farasztott, de mostmar inkább úgy érzem, hogy hasznomra vált, hogy mindig a tolem varható legjobb munkát vartak el, illetve ha mar keszen voltam a feladattal, elmondtak rola erdekessegeket (ez sokat számít). Mindegyik oktató tudott válaszolni a kérdéseimre, de kiemelnem Szanto Petert, nagyon brutális, ahogy abban a kodban is észreveszi a hibát, amit nem is lát. Kellemesen ért az, hogy az oktatót nem voltak tavolsagtarfoak, es nem feltek leereszkedni a szintunkre.

Azt mondani, hogy az oktatók korrektek, vagy jó indulatúak, meg se közelíti a valóságot. A három szemeszter alatt eddig sehol nem találkoztam ilyen pozitív hozzáállású oktatókkal. A kérdéseket szívesen fogadják, a segítség amit adnak pedig nagyon hasznos, mert nem szimplán közlik a helyes választ, hanem szépen rávezetnek/részletesen elmagyarázzák MIÉRT nem jó amit csináltunk. A felkészültségükkel sincs gond.

Az én mérésvezetőim mind jók voltak és értették a dolgukat, persze szivattak is rendszeren (pl. EM-en Te, kedves Péter :D), de egyetértek az 5. mérés értékelésénél megfogalmazott filozófiával, hogy úgy tanul az ember, ha szív. Azonban más kurzusokból mást hallottam vissza. Közös beugrómegoldás,

egymásnak kód átadása, minden játszott, a mérésvezetőket pedig különösebben nem érdekelte a dolog. Aztán ezeket az embereket persze az EM sokkal érzékenyebben érintette, mint mondjuk engem, aki az összes mérést a társammal csináltam végig külső segítség nélkül.

Ha jól sejtem kitől származik a komment, akkor az nem szívatás volt, csupán csak érdeklődés ☺. A második rész viszont zavar cseppet, ha nem urban legend. De majd körbekérdezek a mérésvezetők között; ha igaz, hátha bevallják.

Örülnék, ha minden tárgyat ilyen hozzáállással oktatnának. Nincs ingyen, küzdeni kell, de van rávezetés, nincs szopátás. Kell önállóan tanulni, de van olyan rész is, amihez ötlet kell, és hacsak nem vagy autista, bizony nem jössz rá oktató nélkül.

Jó illet olvasni, de tényleg.

Szántó Péter zseniális, mind a stílusa, mind a hozzáértése. Radványi Krisztián rendkívül segítőkész volt, és ő volt az, akitől bármit bátran mertünk kérdezni, mert hasznos segítséget adott és szívesen fogadott bármilyen bugyuta kérdést is. Ellenben Vörös András stílusa nem volt túlságosan szimpatikus. Számomra lenézőnek tűnt és ha nagy nehezen rá lehetett venni arra, hogy felálljon az asztalától(mert a többi mérésvezető éppen másoknak segített), akkor sem nagyon tudott hasznos segítséget adni. Lazányi János sem tűnt mindig segítőkésznek, de legalább rajta lehetett érezni a hozzáértést. Széll András és Csordás Péter is korrekt, hozzáértő mérésvezetők voltak.

Csordás Péter nagyon lekezelően bánt velünk mindannyiszor!

A „régis szép időkben” az utolsó megjegyzést én kaptam meg néhányszor.... Úgy látszik öregszem ☺.

Egy-két negatív élményem van az oktatókkal kapcsolatban. Ezért nem írtam mindenhova 10-est, amit a többiek érdemelnék. A Vörit ne értékeld alul! Mindig jót mondott!:)

Hallod Vöri, okos vagy ☺.

*Híresztelésekkel ellentétben nem faltak fel élve, sőt ha háromszor kérdeztem meg ugyanazt akkor háromféleképpen mondták el és egyáltalán nem éreztem azt a részükről, hogy "mi a f***t nem lehet ezen felfogni".*

Egy mérésvezető kivételével nagyon meg voltam elégedve. A többiek nagyon profik voltak és értettek a dolgokhoz, látszódott hogy szakmailag nagyon elhivatottak. Szántó Péter pozitív csalódás volt, iszonyat jófej volt. Az egyetlen mérésvezető akivel gondolom volt az Demián Tamás volt őt eleinte több alkalommal is odahívtuk (4-5) de szinte egyik esetben sem tudott segíteni, vagy hülyeséget mondott. Később már ha segítség kellett, csak akkor jelentkeztünk, ha láttuk hogy ő elfoglalt és nem ő jön majd nekünk segíteni :) Szakmailag nekem úgy tűnt hogy nem sokkal volt több a tudása a miénknél és emellett nem is éreztem olyan felkészültnek, nem volt tisztában a kiadott feladatokkal, vagy azok részleteivel.

Ezek szerint marha jó hírem lehet ☺.

Az oktatók nagy része első látásra igen gonosznak tűnik, kivéve Lazányi Jánost, aki még sokadik látásra is. A barátaimmal többnyire csak A Gonoszarcú Ember-nek hívtuk. Végül persze róla is kiderült hogy nem eszik embereket de azért elég ijesztő volt, és nagyban hozzájárult a laborokra jellemző terrorhoz.

János, mint gonosz ember.... Nagyon-nagyon félreismertétek első látásra. Egyébként nekem nem nagyon tűnt úgy, hogy terror lett volna kedd délután, de hát nem vagyunk egyformák. Azért kifejtve is érdekelne, hogy mi a „laborokra jellemző terror”...

A legtöbbjüknek fogalma sincs a tárgyról, de legalább segítőkészek és néhány technikai dologban tudtak segíteni, meg ha valamit nem tudnak max odairányítottak valakit aki tudta a kérdésre a választ És legalább nem szívtak. A laboron volt valami gonoszarcú(most lusta vagoyk kikereseni a fejét a pdf-ből de szerintem ha végignézel a laborvezetőkön akkor majdnem triviális ki az), akin viszont eléggé látszott hogy szereti szívatni az embereket, de a blokkvázlat ellenőrzésnél elég segítőkésznek tűnt. Sajnos hiába, ugyanis elég rossz irányba tereli az embereket, néhány hibát nem vett észre meg nem szólt hogy majd valami pergésmentesítést építsünk bele, így plusz 2 órát kellett bent ülnünk 5. mérésen. Mi még jól jártunk de másoknál például kiderült hogy nem is vette észre hogy szinkron helyett aszinkront kellett volna csinálniuk és ott helyben kellett újratervezni mindent.

Volt ilyen is (mármint hogy nem értünk hozzá). Blokkvázlat: hát ja, a mi oldalunkon is előfordulnak hibák. A blokkvázlatosdinak egyébként azért nem minden nüansz átbeszélése a célja (az túl sok időt venne el a 3. mérésből), csak azt szerettem volna elérni, hogy mindenki kb. jó irányba induljon el. Ez persze még nem ment fel minket, bár azt azért megjegyezném, hogy tényleg csak 1-2 esetben fordult elő.

RendeseK, segítőkészek szinte baráti hangulatban teltek az órák (a beugró megírása után :D :D

A tárgy oktatói, mérésvezetői rendkívül segítőkészek, értik a dolgukat. Még ellenőrző mérésen is segítettek, ha valamiben nagyon elakadtunk.

Segítőkészek, ha valamit nem értettem és megkérdeztem akkor szívesen segítettek és e közben csak ritkán néztek hülyének :-).

Nem, csak a többi esetben jól lepleztük ☺.

Az oktatók hozzáállását és felkészültségét úgy globálisan megfelelőnek tartottam. Szakmai tekintetben Szántó (továbbiakban csak A Péter) és Széll, segítőkészségben pedig Radványi kiemelkedtek. Demián néha nem igazán vágta a dolgokat, kicsit "lebegett", mintha csak a teste lett volna ott köztünk, bár ezt leszámítva ő is segítőkész és jófej volt. Lazányi meg egy hatalmas forma, Péter mellett a legnagyobb showman, aki énekével és mozgásával sokszor feldobta a hangulatot.

Ezt meg csak azért, mert olyan jól tudtam vizualizálni magamban ☺.

PDE0 és PDE1

A PDE0 kurzus mérésvezetője tökéletesen alkalmatlan arra amit csinál. Az 1. (közös) mérésnél össze vissza kattingatott, egy kicsit sem csinálta lassabban a dolgot, mintha egyedül lenne, bár közben magyarázott, gyakorlatilag beszélt maga elé.

Ez inkább elsősorban a mérésvezetőknek szól, hogy picit jobban ügyeljenek az 1. mérésen a közös haladásra. Ez az, amit már a pontszámoknál is emlegettem.

*Segítőkész, barátságos légkör. 5**

Gáti Kristóf és Marx Péter volt a két legjobb fej.

Fantasztikus a segítségnyújtás, hozzáértők, kedvesek, és segítőkészek a mérésvezetők. Természetesen az otthoni munka hiányát ők sem pótolják, és ez pont így van rendjén.

Az első két mérés alapján az OHVn relatíve lehúztam őket, pedig a többi mérés alapján pedig teljesen segítőkészek és rendesek voltak. Azóta is zavar. ./ Amúgy mást nem tudok hozzájuk fűzni, kérdésekre válaszoltak rendesen, ahogy az nekik elő van írva. :D

☺. Mondjuk ezért sem annyira jó a félév felénél az OHV, de mindegy.

*A türelmüknek köszönhetem, hogy túléltem ezt a tárgyat: Hajós Gergely, Marx Péter, Gáti Kristóf
Köszönöm*

Mindenki kedves, kivéve Dr. Iváncsy Szabolcs. Ő nagyon-nagyon lekezelő.....

Érdekes. Pedig Szabolcs is nyugodtan pályázhatna az egyetem legjóindulatúbb oktatója címre.

*másodszor vettem fel a tárgyat, első ízben a 3. mérésig jutottunk, úgy hogy kb. semmit nem értettünk és csak a túlélésért küzdöttünk. idén teljesen meglepődtem azon, hogy nem a hátsó sorban állnak és azon röhögnek az oktatók, hogy milyen hülyék vagyunk, hanem segítenek. az oktatók stílusa különbözött (volt aki megírta a kódot és közben elmagyarázta, hogy mi is van, volt aki csak rábökött a mérési útmutatóban, arra a bekezdésre ami megválaszolta a kérdésünket stb.), de akkora ***** senki nem volt mint a tavalyiak és olyan se fordult elő túl sokszor, hogy odajöttek segíteni és mégsem lettünk közelebb a megoldáshoz. Talán Szüllő Ádám, Gáti Kristóf és Engedy István nevét emelném ki mint legsegítőkésebb oktatók. Ja, és az öreg Iváncsy is sokkal jobb arc mint a fiatal...*

Szerintem a fiatal is jó arc. Bár nekem nem tart mérést ☺.

A mérésvezető kissé mogorva, de ezt érhető is, én sem repesnék az örömtől, ha 50 unott arc ülne velem szemben a félév vége felé. AZONBAN! A mérés segédeknek hatalmas dicséret, a legtöbben nagyon sokat segítenek, nem kezelnek le, és az EM értékelésénél is nagylelkűek. Nekik 10 pont!

Szuper a gárda, de könnyörgöm, mutatkozzanak már be az elején. Tiszta hülyének éreztem magam az ilyen, és ehhez hasonló helyzetekben: jelentkeztem, odajött valaki, segített. Pár perc múlva odajött egy másik valaki, kérdezte, mi a probléma. Mondtam, már semmi, már segítettek. Mire ő: Ki segített? Hát bakker ha tudnám a neveteket megmondanám... Ott mutogattam, ő a piros pulcsiban. Gáz... Ettől az apróságtól eltekintve tényleg remek a csapat.

Egyszer majd biztos elérjük azt, hogy nem lesz ilyen komment.... Bár a névsort emlékeim szerint viszonylag hamar kiraktam, úgyhogy abból is kibogarászható.

SDE0 és SDE1

Úgy érzem, hogy az oktatók mind felkészültségben, mind hozzáállásban kiválóak voltak. A legtöbb segítséget talán Katona Zsolttól és Garamvölgyi Zsolttól kaptam, és van egy olyan érzésem, hogy Garamvölgyit sokan be fogják ide írni, mert nagyon penge!

Igazából mindenki segítőkész volt, amint jeleztük hogy para van, rögtön jött valaki és gatyába rázott minket. Amit abszolút pozitívként értékeltem, hogy nem átírták helyettünk a kódot, hanem

rávezettek a megoldásra, és hagyták hogy magunk jöjjünk rá hogyan is lehetne korrigálni.. ebből többet profitáltunk, mintha ők dolgoztak volna helyettünk. LIKE (zárójelben szeretném kiemelni Katona Zsoltot és Oláh Jánost, asszem ők húztak ki a bajból legtöbbször :)

Kertész Zsolt kifogásolhatatlan, ami a szakértelmét illeti, a hozzáállása is hallgatóbarát. Oláh János és Katona Zsolt voltak azok, akikhez legszívesebben fordultunk, ha problémánk akadt. Nagyon emberien kezeltek a kérdések/problémák terén, és a segítségük is hasznos, jól érthető volt.

Amikor már feladta az ember és belátta, hogy az adott feladat megoldhatatlan akkor odahívott vkit aki elmagyarázta és végre világos lett. És az ellenőrző mérésen is segítettek, ha az ember 1.5 óra idegeskedés után csak egy vesszőt nézett el, vagy nem optimális kódot írt akkor is lehetett még jó jegyet kapni.

Nagyon segítőkészek voltak, sokat számított, mert egy kicsit kompenzálta, hogy csak 2 kredites a tárgy.

A mérésen volt olyan, aki inkább összezavart mintsem segített, de olyan is, akit nem tartok odavalónak. (Pl ellenőrző mérésen az analízátoros feladatnál a következő történt: RIM van és rájövök mi a hiba, odahívom az egyik vezetősegédet és megkérdőjelezi a megoldást, 10-15 perc gondolkodás után odahívok egy másikat ugyanazt bemondom és a megoldás tökéletes)

Erre (sem) tudok nagyon okosat mondani, értelemszerűen nem kellene, hogy ilyen előforduljon.

Kitartóak a hibák keresésében, mégha nagyon nehezen megtalálható is a hiba. Abszolút segítőkészek.

Egyéb komment

Blokkvázlat elkészítése feleslegesen, hiszen elkészítettük bemutattuk, elmagyaráztuk és elfogadták. Majd az 5. mérésen derült ki hogy az egész feladatot rosszul értelmeztük. Továbbá azt is méltatlannak tartom hogy egy olyan feladat miatt nem kaptunk ötöst a specifikacionak megfelelően működő programunkra amely benne se volt a feladatkiírásban, konkrétan a gombok pergesmentesítése. Más mérőcsoportok feladataiban benne volt, ha a mienkben is benne lett volna megcsináltuk volna, azonban erre a mérésen mar nem maradt időnk fent részletezett okok miatt.

Blokkvázlatosdit már kitárgyaltuk. Pergésmentesítés meg jobbára nincs benne a feladat szövegében, ha a specifikáció teljesítéséhez kell, akkor bele kell rakni. Tipikusan ilyenek azok a feladatok, ahol egy gomb megnyomásra egyszer kell csinálni valamit.

Nagyon féltém a tárgytól, mert nehéznek és érthetetlennek gondoltam korábban, pedig nem az, mostanra a kedvemnek tartom, mondjuk ebbe lehet része van az 5ösömnek is. A házival sokat szenvedtem, illetve szenvedtünk, bár ez így elég rossz, hogy ketten kell csinálni, mert egyedül hatékonyabb lett volna. Szinte az egészet én csináltam végül. Meg amúgy az órákon is jobb lett volna egyedül dolgozni. A szenvedést az okozta, hogy nem nagyon értettem mi a feladat, még a házi beadásánál is azt hittem, hogy az FPGARA kell kivezetni a soros adót, persze lehet, hogy figyelmetlenül olvastam el a segédanyagokat. A blokkvázlat a 3. mérésre elég korai, bár sejtem, hogy miért kell addigra, de akinek még van a leadásig egy 4. mérés annak tök fölösleges 2 héttel korábbra megcsinálni. A 0. mérésről, ha nem sértelek meg, szerintem illet volna küldeni egy neptun üzenetet.

Az biztos, meg azért az idő is szépít ☺. Az önálló labor munkát akkor sem nagyon tudnánk kivitelezni, ha akarnánk, ehhez túl sokan vagytok. De az sem nagy baj persze, ha az ember megtanul együtt dolgozni másokkal, a többség meg gondolom itt a haverjával teszi ezt – szerintem így nagyobb fun egy labor, legalábbis így rémlik a múltból (nyilván ez tök szubjektív). Üzenet meg jogos.

A verilog bevezető pdf-ben szerintem nem ártana feltüntetni, hogy latch nem csak akkor keletkezhet, ha lezáratlan if-else vagy case van, hanem akkor is, ha egy regiszter értéke sohasem változik, azaz konstans. Ugyanis én is belefutottam ebbe, illetve másról is tudok, akinek emiatt keletkeztek latch-ei, és az ember ilyenkor automatikusan elkezd keresni a fent nevezett hibás kódrészletet, amit valószínűleg nem is fog találni.

Nem-nem, rosszul értelmezted a hibaüzenetet. Konkrétan sejtésem szerint erről van szó: „WARNING:Xst:1710 - FF/Latch <xxx> (without init value) has a constant value of 1 in block <test>. This FF/Latch will be trimmed during the optimization process.” Ez nem azt jelenti, hogy az xxx nevű jelből latch lett, hanem azt, hogy az xxx nevű tároló (latch vagy FF) értéke konstans 1, ezért kiegyeszerűsíti.

Más tárgyak oktatói számára is követendő példának kellene lennie annak, ahogy Szántó Péter jelen van a sch-es levelezési listán.

Miután a villamos labor1 levlistán megkaptam, hogy egy oktató mégis mi a bánatot keres egy hallgatói listán, megnyugtattott a néhány hasonló visszajelzés.

Viszont ami engem teljesen felháborít, az a tárgy osztályozása, követelményrendszere. Kezdeném ott, hogy mérőtársam nem volt, a levlistán írt egy kolléga, hogy neki szintén nincs. Írtam neki, összeálltunk.....

A hozzászólás további része részletezi, hogy a levlistán beszerzett kolléga nulla munkabefektetéssel hogyan téblábolt végig a méréseken, majd teljesítette az EM-t (a teljes hozzászólást nem másolom be, hogy a szerző ne legyen azonosítható).

Hidd el, átérzem, hogy mennyire bosszantó az, hogy végigdolgozod a félévet és ugyanolyan eredménnyel zársz, mint a melletted ülő semmittevő. De mint azt fentebb már írtam, azt gondolom (pontosabban remélem), hogy a hasonló esetek száma elenyésző, így nem érdemes túl nagy elánnal üldözni. Azért majd megpróbálok kitalálni valamilyen megoldást, ami a normálisan dolgozó többség számára nem nagyon fájdalmas. Az mondjuk meglepett, hogy az EM-t is sikeresen abszolválta, de végül is, ha nagy mázlija van az embernek, nem lehetetlen.

Nem tudunk egyik kérdésre sem negatív értékelést adni, mert csak 10-nél nem nagyobb természetes számmal válaszolhatunk egy kérdésre :D

10 féle ember létezik: aki ismeri a bináris számrendszert, és aki nem. De egyébként korrekt az értékelési tartomány specifikációja ☺.

Külön kiemelném Tóth Gábort, aki már digit2 listán is rengeteg hasznos információval látta el a népet.

És milyen helyesen teszed ezt. Le a kalappal Gábor előtt, aki szabadidejét nem sajnálva viszi a meres levlistákat.